

in 20

novine učenika zrenjaninskog Internata

Jubilej u redakciji „IN“-a

U utorak 13 februara u 20:30h u biblioteci su se okupili članovi novinarske sekcije, da proslave deset godina rada. Rukovodioc novinarske sekcije, i glavna urednica novina, vaspitačica Ljiljana Tomović, pozdravila je sve prisutne vaspitače i učenike, koji su dali svoj doprinos i naš „In“ učinili ovakvim kakav jeste. Ona se ovom prilikom osvrnula i na to kako su se pravile prve novine, pre deset godina, i izrazila nadu da će „In“ trajati još dugo, onoliko koliko traje i internat. Svećice na rođendanskoj torti zajednički su ugasili članovi redakcije. Bilo je fotografisanja i prepričavanja dogodovština iz redakcije. Nakon toga svi su žurili na priredbu povodom „dana zaljubljenih“.

Nadežda Prijić

mart 2007

1997

POŠTOVANI ČITAOCI

Evo nas prvi put pred vama, vaša redakcija internatskih novina i naravno „IN“. Ovo je svečano otvaranje našeg prvog broja. Šta možete da očekujete od „IN“-a? U njemu je isписан, crno na belo sav internatski život i događaji koji okružuju svakog stanovnika naše zgrade. Preko ovih novina najbolje možete upoznati naše ličnosti, odnose između nas koji su najviše zasnovani na drugarstvu i naravno ljubavi. Ponegde se tu mogu naći stvari koje nam smetaju, koje ne volimo, a možda i one koje nas zabavljaju, ali da bi shvatili pravu suštalu svakog članka treba ga čitati između redova. Ako želite da saznote šta je sve IN a šta OUT u internatu, naše novine će vam to najbolje prikazati i provesti vas kroz naš život. Na vama je da ocenite „IN“, jer samo uz vašu ocenu i podršku „IN“ će da opstane, a naša redakcija se nada da će svako od vas naći svoj mali kutak, jer novine sadrže sve ono što je popularno u internatu. Sve ličnosti iz naših članaka, a takođe i događaji kojima te ličnosti upravljaju su izmišljene. Svaka sličnost između ličnosti i događaja je „slučajna“ (čak i kad su imena prava) i zato nema ljutnje, jer sve to čini naš život zabavnim.

„IN“ sadrži razne oglase i skrivene poruke koje ste možda hteli nekome da uputite a nikad niste smeli. Ovo bi trebale da budu novine širokih i otvorenih pogleda, novine u kojima možete da kažete sve, naravno književnim jezikom, a što se nikad ranije niste usudili.

Vi nam se javite za sve ono što vam se u novinama sviđa, ili možda ne sviđa, šta biste želeli da čitate, ili još bolje neki vaš zanimljiv članak koji bi mogao da zauzme mesto u našim novinama a mi ćemo se potruditi da vam pomognemo, jer „IN“ su novine svih naših učenika a ne samo naše redakcije, pa zato za njihovo uređenje treba da se brinu svi učenici internata.

A sada je sve na vama dragi čitaoci, da nam sudite, ali pošteno, i pomognete nam da popravimo sve propuste, ako mislite da ih ima. Vi treba da odlučite da li je „IN“ IN ili OUT.

Novinar Mirela Brajić

u ime novinarske redakcije internatskih novina „IN“.

2007

POŠTOVANI ČITAOCI

Evo nas 20-ti put pred vama. Naravno niko od interenačana nije imao tu (ne)sreću da pročita svaki broj. Najredovniji čitaoci IN-a su vaspitači i ostalo domsko osoblje koji su pratili razvoj novina od samog početka, pa vam zato u ovom broju objavljujemo i anketu sprovedenu među njima. Ovo je naš jubilarni broj, a evo šta se promenilo. Više nije sve ispisano crno na belo – sada izlazimo u koloru. Redakcija se vremenom menjala, ali su neke rubrike postale stalne. Neke od njih su: Iz dnevnika dežurnog vaspitača, psihotest, anketa, horoskop, putopisi, ProblemNIKA. Neki brojevi su bili tematski. U njima smo internačane informisali o ljubavi, prijateljstvu, tome kako treba učiti, o pravilima, drogama, lažima, sujeverju. Novinarska sekcija je učvrstila saradnju sa literarnom, radio i likovnom sekcijom. U ovom broju objavljujemo i tri prvonagrađena rada sa likovnog i literarnog konkursa koje smo organizovali povodom deset godina postojanja IN-a. To je najbolji dokaz da svako može učestvovati u krojenju, paranju, štepanju, hekljanju, štrikanju, vezenju, zakrpljavanju ovih novinskih strana. Objavljujivali smo članke i na mađarskom, slovačkom i rumunskom jeziku, jer se IN zalaže za multikulturalizam. U našim novinama možete naći sve živo: vesti, izveštaje, reportaže.... Ma, za svakog po nešto, a za nekog i sve. Ovo su novine koje se mogu čitati i nakon nekoliko godina, zato ćemo za jubilarno 20. izdanje izvući iz svakog broja po nešto. Nas nisu zaboravile bivše kolege, pa nam poklanjaju svoje tekstove. Ne zaboravljaju nas ljudi tek tako! Ime novina je ostalo isto, jer je cilj ostao isti: biti IN, biti obavešten, nasmejan, raspoložen, druželjubiv i kreativan.

Pišemo o svemu što se dešava u domu, oko njega i u vezi sa njim. Redovno ispratimo svaku Domijadu, a i Domijada isprati nas sa trećim mestom na pokrajinskom nivou.

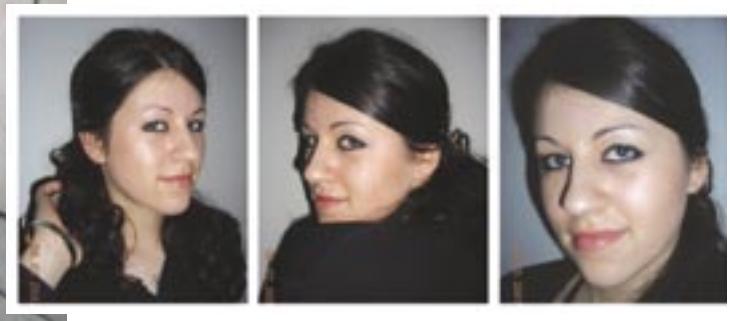
Ostalo je isto to što su ličnosti i događaji izmišljeni. Čak i kad vam se javi ideja da se vama desilo sasvim isto što i osobi X iz članka, verujte nam da vam se samo pričinjava. To nikako niste vi, uvek je neko drugi (iz maštete urednika). Koliko domci vole da budu poznate ličnosti i da se o njihovim poduhvatima čuje nadugačko i naširoko, pokazuje rubrika „Iz dnevnika dežurnog vaspitača“. Dok god bude materijala za nju značemo da su domci šašavi, luckasti i domišljati, a baš takvi ljudi smišljaju sve ostalo.

Trudimo se da budemo što bolji. I dalje su predlozi, kritike i sugestije dobrodošli, jer su IN pre svega učeničke novine. Nakon 10 godina znamo da bi redakcija prvog broja „IN“-a bila ponosna na razvoj novina. Na početku se postavljalo pitanje da li je „IN“ in ili out. Dilema više ne postoji „IN“ je definitivno in.

Novinar Jelena Jakšić

u ime novinarske redakcije internatskih novina „IN“

Prvo nagrađeni crtež - **Halas Teodora**

BOŽANSTVEN JE OSEĆAJ KAD IZAĐE NOVI BROJ IN-a

Intervju sa urednicom - Adela Karaman

Ove godine navršava se deset godina kako izlaze internatske novine „IN“. Jubilej je značajan i po tome što je sve vreme urednica novina jedna ista osoba, vaspitačica Ljiljana Tomović. Iskoristili smo rođendansku žurku da popričamo sa njom.

Adela: Slavite deset godina izlaženja „IN“-a, ima li možda još nešto jubilarno?

Ljiljana: Pa, u stvari ima. Izlazi nam dvadeseti broj, i to je neki jubilej.

Adela: Za deset godina izdali ste dvadeset novina?

Ljiljana: Prvi broj novina izšao je 1997godine. Tokom 97 i 98 godine napravili smo još dvoje novina, a onda je usledila pauza do 2001godine. Od tada novinarska sekcija redovno radi i izdaje oko tri broja novina godišnje.

Adela: Da li i za vas važi ona narodna „svaki je početak težak“?

Ljiljana: Baš tako. O tome govor i pauza u radu koju smo imali.

Prvi brojevi nastali su u veoma teškom vremenu. Naš internat je bio pun učenika sa ratom zahvaćenih područja, učenika čiji su roditelji, braća, rođaci, bili na ratištima. Bilo je to vreme teskobe, neizvesnosti, oskudica, pa je rad na novinama bio način da se okupimo oko nečeg drugačijeg, oko nečeg što će nam dati mogućnost da se izrazimo i podelimo razmišljanja i osećanja sa drugima.

Adela: Da li je „IN“ od početka izgledao ovako kao sad ili je tokom vremena bilo promena?

Ljiljana: Novine su se već od prvog broja zvale „IN“. Ime se nametnulo spontano jer se u redakciji vodila rasprava o tome šta je in a šta out, odnosno koje su teme aktuelne i o kojima treba pisati. Onda smo povezali ina skraćenicom internat i eto dobili smo zgodno više značno ime. Kućica-spajalica, naš simbol i logo, koji stoji na naslovnoj strani uz ime novina, pojavila se od trećeg broja. Kreirao je i osmislio vaspitač Miki (Bakoš Mikloš). Mnogo puta do sad čuli smo pohvale na račun ovog znaka, jer je ujedinio simboliku kuće i spajalice, što internat u istinu jeste, kuća koja spaja sve nas ovakve kakvi smo različite iz raznih krajeva, sa različitim navikama, željama, mogućnostima... Inače, vaspitač Miki je, od prvog broja pa do ovog današnjeg, a nadam se da će i na dalje biti, osoba koja rešava sve tehničke, grafičke i razne druge probleme, dileme, nedoumice. Njegov kreativni doprinos u IN-u je ogroman.

Adela: Ko je još verni učesnik u pravljenju novina?

Ljiljana: Mogu reći da su svi vaspitači učestvovali u pravljenju novina svojim prilozima, sugestijama, podrškom. U svakom broju imamo priloge literarne sekcije koju vodi vaspitačica Sladana ona je ujedno i neko ko nas koriguje, savetuje, daje ideje i korisne sugestije. Sa vaspitačicom Jelenom, koja vodi radio sekciju, dogovarali smo i usaglašavali teme kojima smo se bavili, tako da smo zajednički obavljali istraživanja i pripreme pa smo gotove materijale objavljivali putem radija i u „IN“-u. Naš psiholog Nada, često nas počasti interesantnim istraživanjem koje se uklapa u temu kojom se bavimo. Kroz novinarsku sekciju, za sve ove godine, prošlo je 94 učenika! Ovo je cifra vredna hvale. Učenici istražuju, pišu tekstove, sprovode ankete, odgovaraju na pitanja čitalaca, crtaju, fotografisu, prave intervjuje, izveštavaju sa lica mesta, pišu o svojim razmišljanjima i osećanjima.

Adela: Kako je to biti urednik novina toliko dugo?

Ljiljana: Svakojako. Teško i naporno, interesantno i duhovito, u stisci sa vremenom, tehnikom, drugim obavezama. Ali je božanstven osećaj kad izade novi broj „IN“-a i kad naš zajednički produkt započne samostalni život po internatu i šire.

Adela: Zbog čega su „IN“, in?

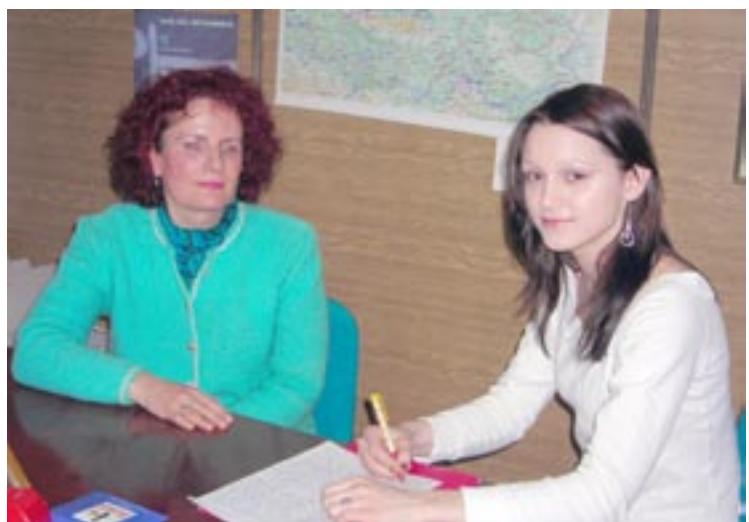
Ljiljana: Naše su novine jedne od retkih učeničkih novina, koje neguju tematske brojeve. Ja mislim da je to jako važno jer na taj način čitaocima pružamo zaokruženu i sveobuhvatnu sliku problema kojim se bavimo. Pored toga, trudili smo se da teme budu aktuelne za našu čitalačku publiku: kako učiti, slobodno vreme i šta sa njim, prava i pravila, zdrav život, stres, ljubav, laž, Domijade, magija i sujevarje. Zar nisu in?!

Adela: Ankete, koje su postale zaštitni znak novina, vrlo često ovako završavate „Šta biste nam još rekli, a da vas nismo pitali?“ pa da pitamo isto i Vas?

Ljiljana: Od prvog broja do danas mnogo smo tehnički napredovali. Prve smo novine kucali na pisaćoj mašini, pa smo tekstove krojili i lepili na novi list i onda uklapali crteže, pa smo sve zajedno fotokopirali i to je bio prvi otisak sa koga se dalje kopiralo više primeraka. Danas imamo svoj računar, fotoaparat, mogućnost skeniranja materijala, pristup internetu. Kompletno uređene novine snimimo na CD i samo odnesemo na štampanje. Ipak, ono što je najvažnije, a što se nije promenilo od prvog broja do danas to je radoznalost, vedar duh, dobra volja, pozitivna atmosfera i istinska ljubav prema našem „IN“-u koji karakterišu sve dosadašnje redakcije.

Adela: Imate li nešto da nam poručite za kraj ovog razgovora?

Ljiljana: Budite dobro informisani, čitajte „IN“! I čuvajte ga, jednog dana on će biti svedok vaših internatskih dana.

ANKETA O INTERNATSKIM NOVINAMA

VOLIM „IN“ I RADO GA SE SEĆAM

Nakon deset godina pisanja o internatskim dešavanjima, zgodama i nezgodama, red je da se zapitamo kakvo je to izveštavanje posmatrano očima objektivnog čitaoca. Mada, iskreno sumnjamo da naše „IN“ imaju objektivne čitaoce, jer svi mi na neki način učestvujemo u njihovom kreiranju. Ipak, da vidimo kako doživljavate, koliko i šta volite, šta zamerate a šta biste još voleli da vidite u „IN“-u.

Šta o „IN“-u misle učenici istraživala je Aleksandra Krušić

Na prvo pitanje „Koliko dugo čitate internatske novine?“, odgovori su naravno bili raznoliki, što je sasvim jasno, jer u našem IN – u se nalaze đaci koji idu u prvi, drugi, treći i četvrti razred, pa su odgovori bili 1,2,3,4 godine, a ono što prvo pročitaju u IN – u su ili prva strana, tj. krenu od početka ili je to „Iz dnevnika dnevnika dežurnog vaspitača“ što je poslednja strana.

Na pitanje „Šta bi želeli da pročitaju u IN?“ – u su bili: „Uglavnom prelistam reportaže sa žurki, putovanja“, ima i onih koji veruju u naš horoskop, pa je odgovora bilo i horoskop, a obavezan odgovor je bio „Iz dnevnika dežurnog vaspitača“. Za našu pohvalu «IN» je prošao kroz ruke familije, prijatelja, profesora naših internačana i njihovih drugova, komentari su jednom rečju – fenomenalne su!

Na pitanje „Da li «IN» treba da se bavi temama iz života ili ih treba usmeriti ka nečem drugom?“, odgovor je bio jednoglasan i to da se prvenstveno bave temama iz života, ali i da se ne sme izostaviti svet oko nas, jer i on utiče na internatski život. Većina internačana smatra da treba nastaviti praksu tematskih brojeva, mada ima i onih koji izbor ostavljaju nama.

«IN» se pokazao kao novine, koje pre svega, zabavljaju naše čitaoce, obrazuju i informišu. Ali kako ima onih kojima su ove novine zanimljive, tako ima i onih koje ove novine smaraju. Ono što treba zadržati u našim novinama, kako internačani smatraju, je zaštitni znak novina: putopisi, ankete, neizostavne „Iz dnevnika dežurnog vaspitača“ i obavezno skandal stranu. Naši internačani smatraju da novinama treba dodati boju pre svega, viceve, zanimljivosti, SMS poruke...

Ovih su godina svi bili vredni tako da je većina (65%) anketiranih rekla kako je učinila nešto za «IN». Naše «IN» novine prate modu tako da su uvek IN i ovog puta po želji naših vernih čitalaca novine su izašle u boji, ali to nije sve, redakcija «IN» – a će se potruditi da ispunji i sve ostale vaše želje.

Šta o „IN“-u misle zaposleni istraživala je Aleksandra Terzić

Naše tetkice, kuvarice, administrativno osoblje i vaspitači, takođe rado čitaju «IN». Uglavnom ga čitaju od prvog broja, dakle evo već deset godina. Smatraju da čitajući «IN» bolje upoznaju i razumeju učenike, njihove probleme, ljubavi i želje. «IN» im daje potpuno novu i drugačiju sliku učenika koje svakodnevno viđaju. Svi najradije čitaju «iz dnevnika dežurnog vaspitača», ali vole i ankete, koje im po nekad pomognu da prevaziđu neki problem sa učenicima, razneže se nad intimnim pričicama iz internatskog života a psiho-test i horoskop ih redovno nasmeju. Voleli bi da u «IN»-u bude i po neka zabeleška o njima i njihovom radu, jer bi tako učenici imali priliku da budu «u njihovim cipelama», tako bi se još bolje razumeli. Tetkica Jela, iz vešeraja, nam se pohvalila da ima sve brojeve «IN»-a od prvog do poslednjeg. «IN» rado čitaju svi ukućani, naročito ako u kući ima adolescenata, onda ga čitaju i drugari. Gotovo svi anketirani smatraju da «IN» treba da zadrži vedar duh i dobro raspoloženje.

DODELJENE NAGRADE ZA «SLIČICE IZ DOMSKOG ŽIVOTA»

Davne 1997 godine izasao je prvi broj internatskih novina. Povodom deset godina izlaženja i objavljuvanja 20-tog IN-a raspisan je literarni i likovni konkurs na temu: Jedna slika iz domskog života. Konkurs je bio otvoren od 22. januara do 20. februara. Na konkursu je učestvovalo po osam učenika za svaku oblast, tačnije ukupno 13 učenika, jer su tri učenika učestvovala na oba konkursa. 6. marta 2007. održana je priredba na kojoj su uručene nagrade po završenom konkursu. Priredbu su vodile Sredić Maja i Vranić Marija uz romantičnu muzičku pratnju Ivana Đukićin. Likovne radove ocenjivao je žiri u sastavu: Slavica Romen, predsednik i članovi Jelena Kantar i Ljiljana Tomović.

Nagrade je uručio direktor Goran Petković.

- Prvo mesto i 3.000 din. osvojio je rad pod šifrom „Zvezdica“ - Teodora Halas
- Drugo mesto i 2.000 din. osvojio je rad pod šifrom „Vrednica“ – Julijana Vincan
- Treće mesto i 1.000 din. osvojio je rad pod šifrom „Rubidijum“ – Vladan Martinović

Literarne radove čitao je i ocenjivao žiri u sastavu: Sladana Rebić, predsednik i članovi Jovanka Proviđalo i Nada Šrajer.

- Prvo mesto i 3.000 din. osvojio je rad pod šifrom „02081984“ – Jelena Jakšić
- Drugo mesto i 2.000 din. osvojio je rad pod šifrom „Francojum“ – Vladan Martinović
- Treće mesto i 1.000 din. osvojio je rad pod šifrom „Bajka“ – Julijana Vincan .

Ovo je bila prilika da pohvalimo i sve one koji su svojim učešćem dali kreativni doprinos našem zajedničkom domskom životu i učešće na konkursu:

tri crteža koja na duhovit način oslikavaju buran život cimera u sobi br.2 nacrtali su: Slobodan Kormanjoš, Sarka Jašar i Bela Burai.

Ana Janković je svojim crtežom ulepšala kancelariju svoje vaspitačice.

Veran crtež udobnosti i druženja u plavoj, dala je Snežana Babić, ona je napisala i literarni rad koji na najiskreniji način oslikava probleme prvih internatskih dana. Aleksandra Terzić nam je napisala rad koji opisuje svu lepotu prijateljstva.

Dragan Lukić nam je otkrio da čemo zaljubljeni lakše preživeti prve internatske dane. A Sanja Oljača nam ukazuje na lekovitost internata u prevazilaženju nesraćne ljubavi.

drugo nagrađeni crtež - Julojana Vincan

treće nagrađeni crtež - Vlada Martinović

JEDAN BLJESAK KROZ INTERNATSKO SECANJE

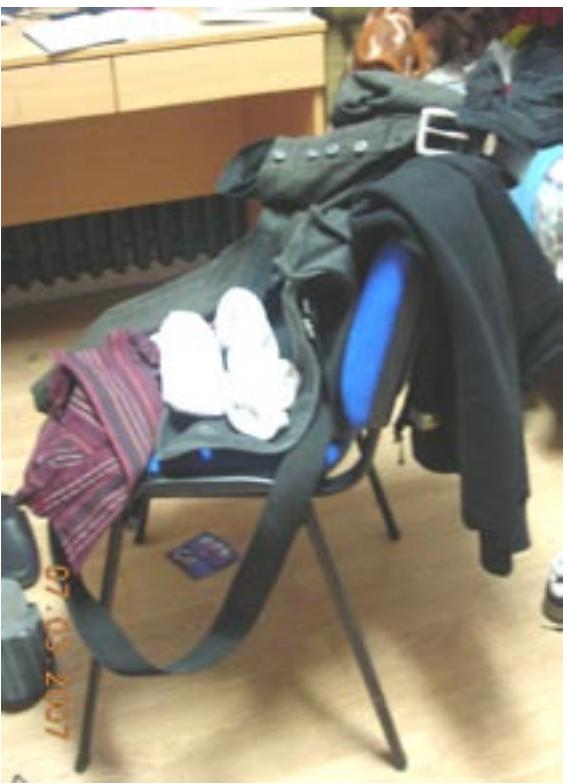
Prvo nagrađeni rad na literarnom konkursu – **Jelena Jakšić**

Internatski život je sigurno jedna od najzanimljivijih stvari, ali zar takav okean uživancije, druženja i zabave da se završi tako što ćete završiti srednju školu i otputovati u neki mirni i smušeni zaliv. Nije baš očaravajuće! Zato je najbolje da bude obrnuto.

Znači, prvo napustimo internat kao maturanti. Oni koji su napustili dom pre mature ne treba da očajavaju, jer najbolje tek sledi. Onda se pojavimo na oproštajnoj žurci, gde svi prvaci, drugaci i trećaci organizuju priredbu povodom odlaska maturanata. Vama je puna glava svega i svačega, počevši od spremanja maturskog, prijemnog ispita, toalete za matursko veče. Ipak, ovo dođe kao generalna proba maturskog bala. Dobijete diplomu za uspešno internačiranje, knjigu i po koji aplauz. Žao vam je što napuštate dom i odjednom vam postaju drage i one osobe koje ranije nisu to bile. Izigrate, ispevate se i izludujete kao na svim predhodnim žurkama. Odete umorni na spavanje, probudite se i evo vas u 2 ili 3 godini. Ovaj deo pripovedanja će bit brži, jer su i ove dve godine pročle još brže. Zaustavljamo ih i molimo da uspore da bi verno mogli da prenesemo sve sve ono što se u njima desilo. .. Jasno se sećate Domijada, kad i gde se koja odigrala. Jasno se sećate, jer ste se tад zaljubili, ili pak združili sa mnogo zanimljivih osoba. Dobro ste se provodili i plus putovali za džabe. Onda sledi učenje, odlaženje u školu i sve ono što prati 4 školske godine, pomenuto tek sad jer je ponestalo detaljnih događaja. Naravno sad je već prošao zimski raspust i sve one novogodišnje đakonije. Pa decembar, novembar, oktobar, septembar... Uveliko je kraj leta i po 2 put se useljavate u internat. Posmatrate sve prvake i prvakinje koji su pomalo zbumjeni, ali se ipak nadaju da će njihova soba biti proglašena za najuređeniju za Dan doma, ili da će biti miss ili mister IN-a. Vama su svi ti izrazi lica dobro poznati iz prethodnih generacija, ali nikad, takav izraz nije bio lično vaš, jer vi još uvek niste bili 1. razred.

Letnji raspust je pri kraju, vraćate se sa letovanja. Potom se kupate i uživate u svom prvom letovanju sa društvom. Već ste završili drugi razred, samo što niste i prvi i ako ste već 3 godine u IN-u. Period upoznavanja doma je neizbeživ. Evo vas i u prvom razredu. Najmlađa ste generacija. Zaljubili ste se i lepo vam je. Još uvek ne poznajete dobro cimere, ni kućni red. Ne znate tačno gde se nalazi računovodstvo, pa internat plaćate preko žiro-računa. I menzu ste jednom promašili, a vreme za obrok čak nekoliko puta. Super vam je jer ste non-stop sa društvom. Vaspitači vam deluju strogi. Nedostaje vam kuća, ali shvatate da se ovde nalaze ljudi slični vama i da vam se pruža prilika da iskažete voju kreativnost i ideje. A, onda, na jednom, uhvatite sebe nesigurne i zbumjene kako razmišljate o tome da vaša soba bude proglašena za najuredniju povodom Dana doma ili da budete miss ili mister internata. I u tom trenutku shvatate da vam se dogodilo nešto najlepše – došli ste u internat, a to je najbolja nagrada za srednjoškolsko školovanje. Konačno ste iz mirnog zaliva doplovili do okeana uživancije!

КАД БИ ОВА СОБА ИМАЛА МОЋ ДА ГОВОРИ

Друго награђени рад на литературном конкурсу
– Владан Мартиновић

Прохладна јануарска ноћ. Прозор тек отшкринут, како би соба удахнула свежину ноћи. На моменте тишина бива прекинута громогласним хркањем цимера на кревету испод мог. Месец је пун, а месечина се завлачи и у најмрачније куте моје собе. Цимери чврсто спавају. То је једна од оних ноћи када мој разум опседају сопствени духови, мисли и питања која чине буру у мом бићу.

Нехотице, бацивши поглед преко собе, као птица феникс по ко зна који пут родише се боје, мириси

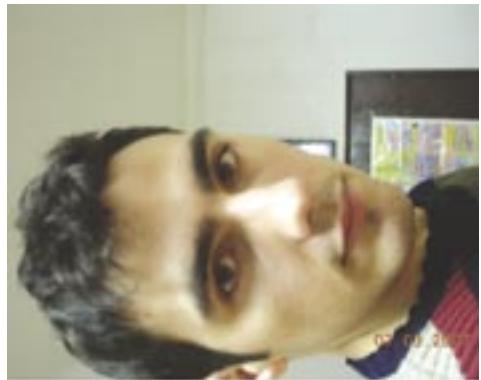
и звуци времена проведеног између ова четири зида, ове собе која ме тако добро познаје. Албер Ками у „Странцу“ пише: „Схватио сам да би и човек који је живео само један дан могао без по муке сто година живети у затвору. Имао би довољно успомена да му не буде досадно“.

Када би ова соба имала моћ да говори или пише, какве би романе испредала. Њен књижевни опус чиниле би како драме, тако и комедије и љубавне приче. Само она би могла да посведочи о тренуцима када смо притиснути школским обавезама и другим проблемима драмски кулминирали и у трептају ока сви се посвађали. Могла би и да исприча како смо ове свађе брзо заборављали и са свитањем постајали најбољи пријатељи. На неким страницама њеног романа писала би и о љубавним тајнама заробљених између њених врата и прозора, западног и источног зида. Вероватно би вам са осећањем носталгије дочарала оне ноћи када смо сво четворо сатима после поноћи причали о догађајима који су нас задесили тог дана, о проблемима који су као омча стезали наше душе или пак о девојкама које су полако освајале наша младалачка срца.

Посматрам једину столицу у нашој соби. Није одувек била овако усамљена. „Вечно је на ногама“, како је записао Васко Попа, а сада је још оптерећена самоћом. Свакодневно поприма различите улоге. У овом тренутку има улогу ормара, прекривена је дуксевима, тренеркама, мојом новом кошуљом, као и цимеровом школском торбом. Ујутру ће поред функције ормара добити и улогу мердевина.

На зиду се налази наша слика друге године. Себи изгледамо смешни, са широким осмесима на лицима. На тој слици је прави тренутак ухваћен, искрено осећање задовољства што смо се баш тада задесили у тој соби окружени пријатељима.

Детаљ је битан. Та столица и та слика и многи други предмети наизглед беззначајни, сваки потез, свака реч што се у срце уdomљава, сваки осећај, сваки поглед чине део мозаика нашег постојања, мозаика који ће свако од нас носити уз себе када се отисне из ове луке у друга лутања по мору живота.

BAJKA

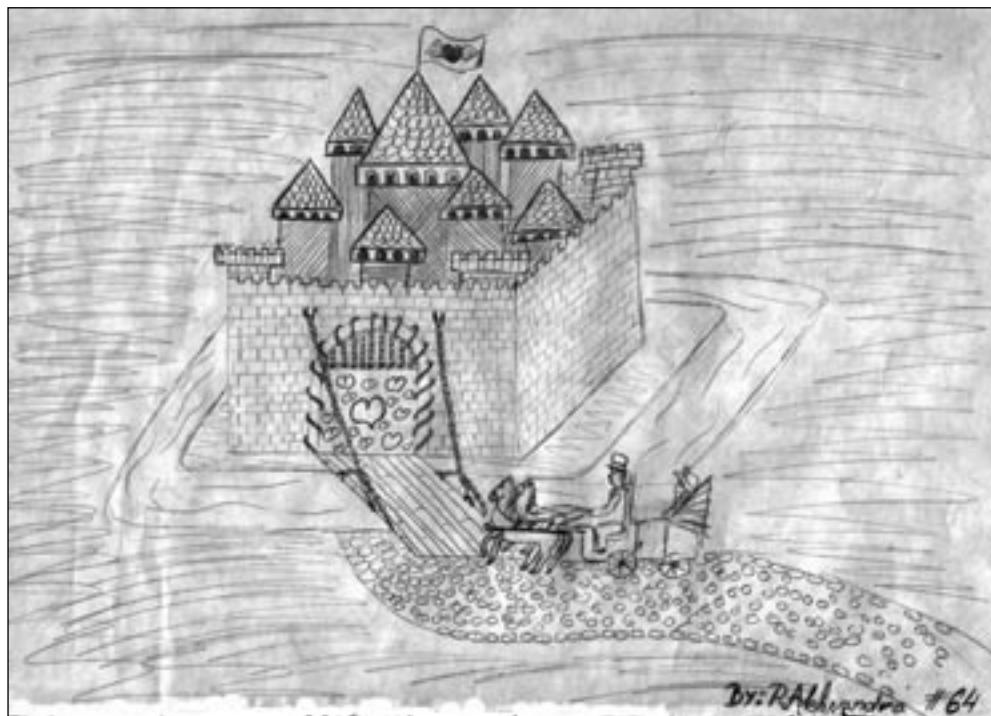
Trećenagrađeni rad na literarnom konkursu – Julijana Vincan

Bila jednom jedna devojčica koja je uporno tražila sreću, ali nije znala gde da je traži. Naravno, nije ona bila nesrećna, već je osećala da joj nedostaje jedan delić, da bi imala onoliko sreće koliko joj je to zaista bilo potrebno...

Najviše je volela da uživa u prirodi – cveću, zracima Sunca, a noću su je očaravale zvezde... Svakog radnog dana, devojčica je morala ići u dvorac kraj jezera jer nije želela da je pojede zmaj neznanja. Dvorac je bio daleko, daleko od njene kuće koja je okružena ljubavlju, prirodom i muzikom... Uvek kada je htela doći do dvorca, morala je putovati čarobnom kočijom. Ona je mnogo putovala, i zbog toga je bila veoma umorna. Jednog dana, na jednom od tih putovanja, upoznala je vilenjake koji su čuli kako peva, i poželeti su da sa njima stvara prelepnu muziku... Devojčica se najpre nećkala, ali je ubrzo shvatila koliko su joj dragi vilenjaci i njihova muzika. Oni su nastavili da stvaraju tu muziku, i to pod nazivom njenog omiljenog sazvežđa koje je svake noći posmatrala sa svoje cvetne terase. Njima je tako dugo bilo lepo, i svi su uživali u toj muzici, sve dok devojčica nije shvatila da ne može sve da postigne. Bilo joj je veoma naporno da putuje u dva dvorca, da peva sa vilenjacima i da se druži sa svima u isto vreme. Bila je veoma tužna jer je uvek nešto od toga morala da zapostavi...

Međutim, jednog dana je čula da u carstvu postoji jedna kuća u kojoj ima mnogo devojčica i dečaka sa sličnim problemom. Ta kuća je blizu oba dvorca, a veoma je lepa, vesela, puna ljubavi. Devojčica je rešila da tu i ostane. Tu je upoznala mnogo ljudi koji su joj ubrzo ušli u srce, i zavoleli njenu dušu. Sve je postizala i

imala je više drugara nego inače! Napokon je našla delić koji joj je falio, da bi imala onoliko sreće koliko joj je zaista potrebno. Bila je odmorna i vesela, više nije morala da putuje i da nekog zapostavlja. Sve joj je bilo lepše... Ali je shvatila da je ostao jedan delić koji joj fali da bi ispunila svoj život, a to je jedan dečak... Tačnije ljubav jednog dečaka, a kojeg... To je tajna...

Prvi susret sa INternatom

Moj dugo iščekivani trenutak je bio da dođem u taj internat koji je tokom letnjeg raspusta svakoga dana bio u mojim mislima.

Od mojih drugova i poznanika, koji su svoje školovanje proveli u internatu, čuo sam mnogo dobrih i loših strana internata. Dobre strane bile su nezaboravne žurke, sklapanje puno novih prijateljstava i po neke ljubavi. Mnogo njih mi se žalilo da su vaspitači jako strogi i da nemaju milosti ni prema jednom učeniku.

Došao je i taj dan dugo očekivani dan. Bio sam jako uzbudjen. Prilikom ulaska u internat osetio sam neku hladnću u svojoj duši, koja mi nije dala se osetim prijatno. Posle raspakivanja moji roditelji su otisli kući. Ja sam ostao. Što je više padao mrak bilo mi je sve teže. U mom selu svako veče se čuju glasni laveži pasa bez kojih nisam mogao da zaspim. Tokom te prve noći dobio sam temperaturu i imao sam strašne bolove.

Napokon sam zaspao. Svanulo je prvo jutro koje mi je prošlo van kuće. Bilo mi je bolje nego tokom večeri. Pre polaska u školu krenuo sam na doručak. Tada sam video devojku koja je sedela nasmejana i vesela za stolom i jela. Počeo sam da crvenim i pogled mi je neprestano bio uperen u njen sto. Ona je ustala i pogled bacila prema meni. Bio sam očaran tom predivnom lepotom koja je okupirala moj um, prosti me je začarala svojim divnim plavim očima, koje su bile lepše od morskog talasa. Tada se moje mišljenje primenilo. Želeo sam svaki svoj trenutak da provedem u interatu da bi mogao nju da vidim.

Moj zaključak je da je internat divan, a tek kada se zaljubiš počneš da uživaš u njegovim čarima.

Dragan Lukić

klupa
klupa

klupa

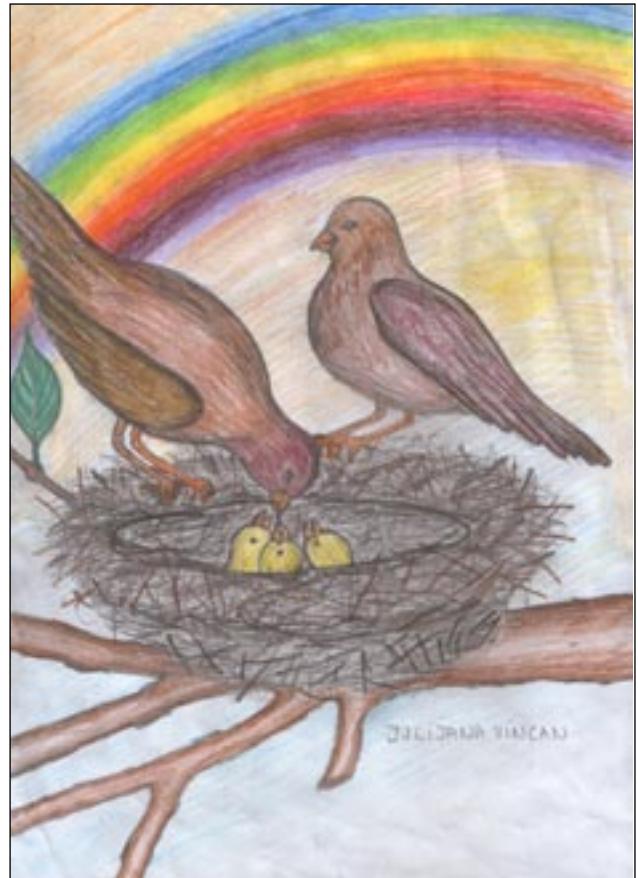
Klupa je jedno od omiljenih mesta skoro svih internaćana. Prve jutarnje kafe, uz koje sledi gomila najnovijih tračeva, ispijaju se na klupi. Puno smeja, viceva, i naravno mnogo momaka i devojaka koji sede na klupi čine je izuzetno primamljivom za ispunjenje slobodnog vremena.

Mnogo puta se na klupi, najbolje drugarice, uz kafu i cigarete, poveravaju jedna drugoj, i zajedno treže rešenja za neki ljubavni problem. Klupa je takođe, ponekad, centar dešavanja, pogotovo ako na njoj sedi neki sladak dečko ili devojka oko kojih se veoma brzo okupi krug njihovih „obožavalaca“. Čim je lepše vreme, devojke iskoriste da bi se sunčale napolju, ali ni loše vreme ne sprečava internaćane da se, uz već spomenute rituale, opuste na klupi. Sedeći na klupi, možemo da uživamo u pogledu na prolaznike, da nekoga posebno primetimo ili da sami budemo primećeni. Klupa je mesto u internatu koje čuva nejviše tajni, pamti najlepše poljubce, neke skrivene poglede ili sasvim „slučajne“ dodire u prolazu.

Klupa će još dugo ostati jedno od omiljenih mesta internaćana, a vama koji niste njeni česti posetioci savetujemo da počnete da je posećujete. Najlepše uspomene koje se ponesu u srcu i mislima jesu uspomene sa intrenatske klupe.

Vanesa Hajdu i Svetlana Đaković

PORUKE LJUBAVI I PODRŠKE

Ptičije gnezdo

Ovako je to počelo....Pred polazom u II razred srednje škole, roditelji su mi rekli da pripremim papiere jer će stanovati u internatu!!! Haos! mislila sam da će poludeti, ja u INTERNAT, ma nema šanse! Ta reč ja za mene značila kraj moje slobode, jednom rečju „zatvor“. Sada kad se setim tih reči, slatko se nasmejam i sa ponosom mogu da kažem da sam pogrešila. Život u domu je mešto najlepše što je moglo da mi se desi u detinjstvu. Sklopila sam mnoga prijateljstva (mada je to i jedan od najobičnijih tenutaka, života u domu), taman kad se navučem na neke osobe, oni ubrzo nakon toga postanu maturanti i odlaze. Ja sa mojih 16. godina, to nisam najbolje podnosila. Ma, koga zavaravam ne podnosim ni danas te rastanke. Lako i brzo se vežem za ljude, i zati mi kasnije nedostaju, puno! Ponekad pustim poneku suzu jer me nostalgija savlada. Zato se i sada, iako više nisam srednjoškolac i imam 20 godina, rado vratim u internat „Angelina Kojić Gina“, koji sam nekad zvala Ptičije gnezdo. Ono to zaista i jeste. Zraćam se poput laste, jer bez topline i osećaja brižnosti, zaista ne mogu. Sve ptice koje su u poslednje 3 godine odletele i one koje su se pre 2 godine ugnezdile, zaista mi nedistaju. Sa njima sam živila u jednoj lepoj harmoniji, punoj ljubavi, koju je teško opisati. Tako nešto se može samo doživeti u ovom kolektivu. U ovu grupu spadaju i vaspitači, koje ne mogu zaboraviti, Ponekad sam bežala od njih (naročito kada sam kasnila sa nekim izveštajem, ili kad sam dobila slabu ocenu, pa se to trebalo prijaviti (objasniti)). Bez obzira na sve to, oni su mi veoma dragi. Bili su uz mene u svakom trenutku, kada mi je bila potrebna pomoć, savet ili topla reč utehe. Izveli su me na pravi put. Zajedno sa mojim roditeljima pronalazili su mi lakši put do uspeha. Mnogi misle da u internatu postoji samo učenje, učenje, i učenje..... To nije tačno! Postoje razne sekcije koje bi nam ulepšale slobodno vreme. Ja sam bila član novinarske, radijske, folklorne i kratko vreme likovne sekcije. Omogućili su mi da se oprobam i na radiju, što je za mene bilo jedno od najvećih iskustava u životu. Na razne načine su nam pomagali da se prepoznamo u delatnosti koja nam odgovara. Kao što je za mene žurnalistka..... Ovako bih mogla pisati do besvesti, zato će dati svoj zaključak o domu.... Život u domu je korak ka samostalnosti, zrelosti i uspehu. Omogućuje nam da sklopimo i steknemo mnoga prijateljstva. Reč utehe i savet ze rešenje problema od vaspiteča kada je potrebno, razna putovanja..... Sada zavidim internaćanima koji su još uvek u njemu, jer bih volela da se ponovo vratim. Ipak, svesna sam da vreme prolazi, kao i ljudi kroz maoj život, da odrastamo. Sada sam student i zrela osoba sa ciljem za budućnost. A to ne bih mogla da ostvarim bez aganžovanja i pomoći vaspitača kojima se ovom prilikom zahvaljujem. HVALA VAM!!!!

Vaša Vesna Borčić, student više tehničke škole u Zrenaninu

PORUKE LJUBAVI I PODRŠKE

Pvodom jubileja našeg «IN»-a, javljali su nam se naši bivši internačani, neki sa tekstovima a neki SMS porukama.

SMS – poruke

«Čestitam vam deset godina istrajnosti i upornosti. I zahvaljujem se «IN» novinama što me ne zaboravljuju., dobila sam sve brojeve i reklamiram vas po Evropi. Puno pozdrava od Lidije Čehove».

Lidija Čehova, student II godine farmaceutskog fakulteta u Bratislavi

«I kada budem prvi NATO oficir u Srbiji rado će vas se sećati i čitaču «IN» Zoki

Zoran Denda, student III godine vojne Akademije u Beogradu

«Dragi moji, čujem da vam i dalje sjajno ide i da se lepo družite i učite, uživate i pobedujete. Samo napred, iskoristite sve ono najlepše što ima u internatu. Ljubim vas najjače. Marijana.

Marijana Milaković, student I godine Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, grupa sociologija.

“Čak i jedan dan u internatu dovoljan je da obogati moje iskustvo i ispuni moje srce”

Sofija Suvočarev, student I godine matematičkog fakulteta - grupa statistika u Beogradu

likovna kolonija 2006

GNEZDAŠCE

Verujte mi da uopste nije lako početi posle ovog vremena ponovo sa pisanjem teksta za IN...

Nekako ne mogu da to otaljam i već sledećeg momenta da nastavim sa sadašnjim životom... Previše se stvari desilo u toku dve godine provedene u internatskom gnezdašćetu... da, bas tako... gnezdašće...

Tek kada odete u veći grad i ostanete prepusteni guzvi i jurnjavi, svetu u kome nikoga nije briga ko ste, gde ste i šta radite, shvatite koliko vam znaci podrška vaspitača...koji su uvek bili tu negde samo za nas... za nas internačane... (uhl! zavrsih sa tepanjem vaspitačima)

Svakoga dana dešava se gomila stvari koja vas ne ostavlja ravnodušnima, kako lepih tako i ružnih... Lepe se nekako same urezaju negde u tajne odaje naše duše... kao rezerva za "crne dane"... i upravo je to recept za prevazilaženje loseg raspoloženja... (Znači : stavis problem u činju... dobro ga izmešaš, dodaš osmeh, setiš se da si mlađ, setiš se prijatelja i naravno dodaš optimizma po ukusu... lepše je kada ga ima više... osmehneš se za kraj i baš te briga za sve...) Vidite... sve ovo pišem da bih vam dočarala koliko je meni ostalo materijala za sreću koje sam ponela iz Internata... U pitanju bi bila ozbiljna cifra kada bi se takve stvari prevodile u brojeve...Jer, složićete se sa mnom... ružno bi bilo trenutke sreće prevesti u neke bezlične brojeve...

Nesto najlepše što ostaje za čovekom su prijateljstva... Neke ljudi nikada neću zaboraviti... Ne želim sada da pišem o njima, i onako sam dosadna... (moram pozdraviti moga drugara Milanka...) Znate o čemu vam pričam... Internat čine ljudi... ne ni zgrada, ni novi tepih, ni stolice...

Moram, je li, reći nesto i o tome čime se sada bavim... Dobro... Ovako: Sada sam student druge godine Medicinskog fakulteta u Beogradu...

Živim u Studenjaku (to vam je, inače najveći dom u Bg-u, ako Internat ima 240 stanara onda ovde ima 27.08 puta više, pa vi računajte...).

Verujem da i medju vama postoji bar neko ko bi želeo da studira medicinu... Pa, stoga... u koliko nekome treba neki savet... ili bilo sta drugo... može slobodno da mi piše na adresu: vukjovana@gmail.com

A, ja ću se potruditi da odgovorim na svaki zahtev.

I, na kraju... jedan savet: Uživajte u životu... uživajte u svakoj pruženoj sekundi... radite na sebi i uvek težite boljem... jer, nikada niste najbolji...

Vaše je da date zaista sve od sebe... jedino tako možete biti zadovoljni...

Čestitam svima koji su stigli do kraja teksta...

PS . Ako mi neko pipne Mocu- razbiću ga!

Do sledećeg susreta budite dobril!

POZDRAV SVIMA !

I kako je to Marijana imala običaj da kaže... Ljubim Vas!

Jovana Vuković

AH, TA LJUBAV!

Februar je mesec ljubavi.

Iz tog razloga hteli smo da malo ispitamo mišljenje internačanki i internačana o ovoj planetarnoj pojavi, odnosno, o nekim pitanjima vezano za ljubav i zaljubljivanje. S obzirom da se radi o dva suprotna pola za koji često kažu da su ONE sa Venere, a ONI sa Jupitera, za ispitivanje smo sačinili «ženski» i «muški» primerak ankete.

Prvo pitanje odnosilo se na verovanje u «ljubav na prvi pogled».

Na osnovu odgovora naših ispitanika možemo zaključiti da u zrenjaninskom internatu postoji trend verovanja u ovaj fenomen. Kako kod devojaka, tako i kod momaka. Što se tiče rezultata «skeniranja» kod tog prvog pogleda, devojke uglavnom zapažaju oči, osmeh, tačnije zube, dok momci češće navode kompletan fizički izgled. Na pitanje koji bi savet dale drugarici kako da osvoji dečka koji joj se dopada devojke su bile raspoložene da savetuju. Bilo je tu raznih ideja:

- pasivnih-gledaj i čekaj («red je da on prvi pride»),
- posrednih-raspitaj se kod drugarice, pozdravi ga preko drugarice,
- opreznih-proučavaj ga sa strane, kakvo mu je ponašanje,
- prvo mu postani prijatelj,
- špijunskih-ubaci se u njegovo društvo,
- direktnih-kaži mu otvoreno šta osećaš,
- pridi mu naglo i poljubi ga!

Ono što se provlači kroz sve savete devojaka je- budi svoja, nasmejana i opuštena (ili se bar trudi da tako izgledaš).

Za gore navedene savete ne znamo da li su dokazani i provereni, ali evo jednog koji jeste(bar tako tvrdi njegova autorka i nesebično ga nudi svojoj drugarici): «Pre svega treba da bude šarmantna i zavodljiva, da nema problema da započne razgovor. Ako ima te osobine, još par reči i sigurno ON pada s nogu.

Dokazano.»

Kod momaka, što reče jedan, «sve zavisi od situacije». Evo nekoliko saveta za razne situacije pa, momci, iza-

berite:

- budi duhovit u njenom društvu,
- udeli joj kompliment(neke lepe reči o njenom izgledu, ponašanju ili osobinama),
- pokloni joj nešto,
- pozdravi je preko drugarice,
- pridi i započni razgovor, pa posle iz razgovora»izvuci Zaključak»,
- pravi se lud.

Iz analize bogatstva ideja osvajanja čini se da devojke imaju do detalja razrađene taktike osvajanja, a momci više praktikuju strategiju »Šta prođe, prođe».

Kada su rekordi najkraćeg i najdužeg trajanja zaljubljenosti u pitanju, podrazumevajući da su odgovori bili iskreni,

najkraća «ženska» zaljubljenost trajala je pola minute, a najduža šest godina(Traje još uvek!), dok je najkraća «muška» zaljubljenost trajala (vrlo precizno) jedan minut i 32 sekunde, a najduža sedam godina!

Šta reći? Ostala sam bez teksta.

Izgleda da je pitanje o mogućnosti prijateljstva nakon raskinute emotivne veze zadalo najviše muka internačankama i internačanima. Malo je onih koji su izričiti u tome da prijateljstvo između onih koji su se nekada voleli «NIJE moguće i tačka».

Svi ispitani obazrivi su kod davanja odgovora na ovo pitanje: te zavisi kakava je bila veza, te da li su se svađali, da li je bilo prevare, da li je neko još uvek tu zaljubljen pa pati i slično.

Očigledno da nije lako prekinuti jednu ljubav, poći dalje, ulaziti u nove veze.

Što jedan momak mudro reče:

«Da, naravno da može. Jer ako je veza bila duga i jako romantična postoji razlog zbog čega bi ostali prijatelji. Pa možda čak i da se ljubavni plamen opet zagori. I bude bolje nego pre.»

Mislite o tome....

Vaša Nada

naša drugarica

SARO ANA

• iz sobe 54, 14.03.2007 rodila devojčicu Emiliju tešku 3.330 kg i dugačku 52 cm

• Čestitamo !

Održana godišnja skupština unije đačkih parlamenta

Dana 23.02.2007 u 12 časova održana je godišnja skupština Unije đačkih parlamenta srednjih škola, u sali Kulturnog centra. Na dnevnom redu bio je izbor novog predsednika i predsedništva, usvajanje statuta o radu đačkog ombudsmena, dogovor o žurki i tekuća pitanja. Kandidati za predsednika su se predstavili i izložili su nacrt svog programa, odnosno onoga što bi želeli da urade za svog jednogodišnjeg mandata. Glasanjem je izabrana nova predsednica, Viktorija Popović, učenica III razreda srednje Elektrotehničke škole, a na isti način je izabran i novo predsedništvo. Statut o đačkom ombudsmanu, takođe je usvojen glasanjem, tako da možemo očekivati da ćemo uskoro dobiti ombudsmana koji će štititi prava i interesu učenika. Izložene su zanimljive ideje o poboljšanju uslova za život i rad mlađih ovog grada. Unija je sa novom predsednicom već u pokretu i realizuju akcije za naše bolje sutra.

Grujić Saška

BUJNA MAŠTA MOŽE SVAŠTA

Od ZIN-a do Radio Zrenjanina

Dok sam bila mala i slušala dečje emisije, uvek sam želela da postanem voditelj jedne takve emisije. Uvek sam mislila da će ta želja ostati neispunjena, jer se takve prilike retko ukazuju. Nikada nisam ni pomisljala da će se dolaskom u internat ostvariti moja dugogodišnja želja. Jednoga dana, kada sam se vraćala sa ručka, drugarica mi je pokazala papir, koji je dobila od vaspitačice, sa spiskom internatskih sekacija. Odmah sam zapazila radio sekciju i pomislila kako je to prava prilika za mene i da ću konačno moći da ostvarim svoje želje. Na prvom sastanku, vaspitačica Jelena, koja je zadužena za ovu sekciju, objasnila nam je da postoji internatski radio pod imenom „ZIN“ i da ćemo već sledećeg puta krenuti sa snimanjem emisija.

Svaka emisija je sa sobom donosila nove doživljaje i saznanja, uz put smo se puno smeiali i lepo družili. Za ispravljanje grešaka, brisanje zamuckivanja i druge tehničke čarolije zadužen je Igor. Saznanje, da svaka greška može da se otkloni, ulilo nam je hrabrost i samopouzdanje. Svakog dana postajali smo sve bolji.

Dokazali smo se kao veoma uspešna ekipa i dobili smo ponudu da na radio Zrenjaninu uređujemo omladinsku emisiju „Euforija“. Ova ponuda donela je nove obaveze i odgovornosti jer ide „u živo“. Svaka emisija traje dva sata i svaki minut mora biti detaljno isplaniran. Da bi emisije bile što bolje i sadržajnije svakodnevno smo se bavili istraživanjima po internatu, čitali razne enciklopedije, časopise i bavili se temama koje interesuju mlade: ljubav, sreća, sujeverje, ravnopravnost polova, prijateljstvo...

Iako je bilo veoma naporno, uživali smo u tome i svaku emisiju dočekivali smo sa istim uzbudnjem i tremom. Veoma je interesantno pripremati teme koje i nas same interesuju i koje nose poruku mladim ljudima da žive zdravo, veruju u sebe i da nikada ne odustaju od svojih želja i ciljeva.

Pisale i zajedno izmaštale Marija Vranić i Maja Sradić

PRIJATELJ SE U NEVOLJI POZNAJE

Šta je, u stvari, prijateljstvo? Neka vrsta ljubavi prema nekoj osobi? pa, naravno!

I ako za prijateljstvo ne postoji definicija, nadam se, da svi ljudi znaju šta je to. Šta biste vi, kao dobar, ili možda najbolji prijatelj učinili za svog najboljeg druga ili najbolju drugaricu? Neki kežu da bi i „zvezde skinuli sa neba“ za tu osobu, ali kada dode trenutak da to dokažu, mnogo njih isпадa iz ove igre. Oni koji ostaju, proglašavaju se pobednicima i mogu se nazvati pravim prijateljima. Razmislimo malo, šta bi mi dali njihovim postupcima za uzvrat? Da li bi i mi isto tako postupili kao i naš prijatelj, koji nas je uvek podržavao i pomagao nam kad je bilo najteže? Dakle, najboljeg prijatelja možemo poznati samo u nevolji! Da ne izostavimo: Šta je lepše od prijateljstva između devojke i momka? Ko zna, možda ispadne neka veza između njih dvoje...

I za kraj neće nam škoditi, da se malo pozabavimo sobom i razmislimo o produžavanju liste prijatelja – u prevodu – o novim poznanstvima, zar ne?

Jasmina # 4

IDEALAN CIMER (da li postoji?)

Kolektivni život u domu nije ni malo jednostavan. Svako u novu sredinu donosi svoje navike, interesovanja, potrebe, stavove, životna iskustva...

Neke osobine i ponašanja olakšavaju zajednički život, dok neke znaju ozbiljno da ga otežaju.

A treba izdržati školsku godinu, koja, ako se provodi u situaciji stalnih svađa, napetosti, ili ozbiljnijih sukoba, zna veoma negativno da se odrazi na uspeh, ali i na celokupno ponašanje i osećanja učenika, jer kroz odnose sa drugima gradimo sliku o sebi, svoje samopouzdanje, samopoštovanje.

Zato je cilj ovog našeg istraživanja bio ispitati šta internačani smatraju bitnim u cimerskim odnosima, koje su to osobine ličnosti koje cene kod svojih cimera, šta je ono što im se ne dopada, te kako su se u proteklom periodu osećali u sobnoj atmosferi. Za ovo poslednje poslužili su nam simpatični SMAJLIĆI - nasmejan, uplašen, nervozan i ljutit. Ispitivanje je sprovedeno na uzorku od 60 devojaka i 39 momaka.

Pa evo šta su rezultati pokazali:

Osobine koje momci cene kod svojih cimera su, na prvom mestu, iskrenost, na drugom mestu duhovitost, a treće mesto ravnopravno dele komunikativnost i dobrodošlost.

Što se tiče odnosa prema drugima na ceni su cimeri spremni na dogovor, koji uvažavaju potrebe drugih, imaju slična interesovanja i dobru samokontrolu («posvađamo se, ali znamo da stanemo na vreme»).

Kada su navike u pitanju (nećete verovati) momci cene one koji imaju razvijene navike lične higijene, ne puše, poštuju svoje sobne obaveze.

Ono što se zamera u momačkom cimerskom odnosu jeste neiskrenost, uobraženost, tvrdoglavost i bezobzirnost. Momcima se ne dopada «kada stariji ne uvažavaju mlađe», ne dopada im se sve što je suprotno od uvažavanja-ogovaranje, ismevanje, upućivanje ružnih reči, neslane šale, svađalačko ponašanje.

Jednom rečju provokacije svih vrsta.

Što se tiče odgovora na pitanje o načinu rešavanja problema u sobnoj komunikaciji 67% ispitanih momaka uspeva da nađe zajednički jezik bez pomoći vaspitača. 23% ispitanih nije u potpunosti zadovoljno sobnom komunikacijom, ali ne traži pomoći vaspitača. 5% svoje sobne probleme rešava uz pomoći vaspitača, isto toliko ne može nikako da se dogovori, ni samostalno, niti uz pomoći vaspitača.

49% ponovo bi izabralo iste cimere, 44% bi delimično promenilo sobno društvo, dok bi 7% biralo potpuno novo sobno društvo.

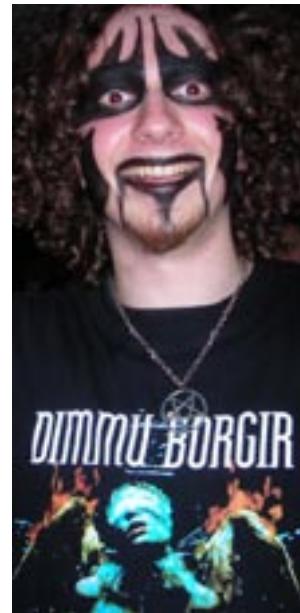
Što se tiče SMAJLIJA, 67% bira SREĆNOG SMAJLIJA, 8% NERVOZNOG, LJUTITOG i UPLAŠENOG SMAJLIJA bira po 5% ispitanih, dok 15 % ne može da se odluči (ponekad se oseća, srećno, ponekad uplašeno, nervozno ili ljutito). Čini se da u nekim muškim sobama vri kao u košnicil

Devojke su ,što je i prirodno, bile rečitije u navođenju pozitivnih, a posebno nepoželjnih osobina i ponašanja u cimerskom odnosu.

Kao i momci, na prvo mesto stavljaju iskrenost. Na drugo mesto dobrotu i komunikativnost, a na treće duhovitost, pozitivnu energiju, nasmejanost. Pored ovih osobina pominju često i učitivost, kućno vaspitanje, vrednoću i dobru organizovanost.

Što se tiče odnosa prema drugima i devojke cene one cimerke koje su spremne na dogovor, koje uvažavaju potrebe drugih, imaju osećaj zajedništva, ista interesovanja i «Životnu filozofiju», što reče jedna devojka.

Kako to devojkama i priliči, cene se urednost i disciplinovanost. Osobine koje devojke ocenjuju negativno(tu su imale veliku

inspiraciju!) su: neiskrenost, laž, podlost, namrgodenost, bes, nervozna, neprijateljstvo, histeričnost, neraspoloženje, sebičnost, lenjost, tvrdoglavost, bezobzirnost, preteranu radoznalost, uobraženost, razmaženost.

Devojke ne vole nametanje pravila, kada neko »izigrava stariju sestru ili mamu«, kad neko nema želju da se dogovara, iskoristava druge, ogovara ili ismeva. O preturanju po tuđim stvarima i uzimanju istih bez pitanja da i ne govorimo.

Ni kod devojaka pušenje se ne kotira visoko.

55% devojaka u sobnoj komunikaciji koristi dogovor i ne traži pomoći vaspitača, 35% ne pronalazi uvek adekvatna i svima prihvatljiva rešenja, ali i ne traži pomoći vaspitača. 5% nalazi rešenje uz pomoći vaspitača, isto toliko nikako ne uspeva da se dogovori, ni samostalno, ni uz pomoći vaspitača.

40% ponovo bi izabralo iste cimerke, 58% delimično bi promenilo sobno društvo, 2% volelo bi da se nađe u potpuno novoj sobnoj sredini.

Što se tiče SMAJLJA- 62% u sobi se oseća SREĆNO, 5% UPLAŠENO, 12% NERVOZNO, 22% bira kombinaciju osećanja.

Rezimirajmo na kraju:

- možemo zaključiti da i devojke i momci slično razmišljaju,
- očigledno da svi u svom okruženju vole dobronamerne, tolerantne osobe, koje šire pozitivnu atmosferu, duhoviti su i nasmejani (setite se ankete o pozitivnim osobinama i ponašanjima vaspitača),
- činjenica da 22% devojaka i 15% momaka bira kombinaciju smajlija, da se jedan broj oseća uplašeno ili nervozno, pokazuje svu složenost dinamike sobne komunikacije,
- zato vam predlažem da češće tražite pomoći vaspitača ili psihologa u rešavanju sobnih problema jer se veštine komunikacije i rešavanja konfliktata uče,
- oni internačani koji se osećaju uplašeno ili nervozno u sobnoj atmosferi svakako treba da se obrate vaspitaču ili psihologu,
- oni koji su se prepoznali u negativnim osobinama i ponašanjima predlažem da razmisle o tome,
- a onima koji su se prepoznali u pozitivnim osobinama i ponašanjima predlažem da pomognu svojim namčorastim cimerima i cimerkama da pronađu u sebi dobrotu, toplinu i pozitivno raspoloženje, koje čuči u njima negde sakriveno, sigurna sam...

Vaša Nada

P. S. «VOLIM KAD MI JE CIMER LIČNOST»
(zabeleženo u jednom anketnom listiću)

PSIHO-TEST

KOLIKO SI DOBAR CIMER?

Verujem da ovo pitanje često sebi postavljaju svi stanovnici internata. Biti dobar cimer nije samo lična stvar već i stvar prestiža i internatske časti. Evo sada prilike da saznaš odgovor na to pitanje putem „objektivnog“ instrumenta tj. psihotesta. Iskreno odgovori na postavljena pitanja a sve ostalo prepusti nauci.

1. Internačani koji posećuju tvog cimera/ku:

- A) su i twoji drugovi i voliš kad dođu
- B) su twoji poznanici i ne učestvuješ puno u razgovoru
- C) uglavnom dolaze kad učiš i ometaju te
- D) se trude da dođu kad si odsutan/a jer niste u najsjajnijim odnosima

2. Petak je i tvoj cimer nema para za povratnu kartu. Ti:

- A) ćeš mu pozajmiti i ovako za sat vremena ideš kući
- B) nemaš novac kod sebe, ali ćeš mu pomoći da pozajmi novac od nekog
- C) nećeš mu pozajmiti pare, jer je on kriv što je neravnomerno sve potrošio
- D) ignorisati njegov problem, ni on tebi nije pomogao kad si bio u sličnoj situaciji

3. Ono oko čega se tvoj cimer i ti najčešće sporečkate je?

- A) čija će slika ostati u menzi na kompjuteru, nakon užimanja obroka
- B) izbor muzike i vreme spavanja
- C) što on uči na glas ili mora da mrmlja, cokće i šapuće dok čita
- D) čišćenje sobe ili ponekad ljubomora na tvoj uspeh, izgled

4. Smatraš sebe dobrom cimerom jer:

- A) znaš da saslušaš, utešiš cimera i daš savet
- B) uvek si za to da izadete u grad, prošetete i provedete se
- C) dobro obmanjuješ vaspitače i dobro izvlačiš stvar kad je potrebno
- D) možeš da spavaš uz svetlo i buku, učiš dok ostali gledaju u šolju i slično

5. Da nisi cimer svom cimeru, on bi bio uskraćen za:

- A) mnogo dobronamernih usluga
- B) rođendane, žurke i domijade na koje je dospeo uz tvoju pomoć
- C) sve internatske cice/frajere koji posećuju vašu sobu zbog tebe
- D) par kilograma hrane koje si mu prepustio u menzi jer se tebi nije dopala ili si bio na dijeti (ovo je uglavnom slučaj kod devojaka)

REŠENJE: A B C D

1	3	2	1	0
2	3		2	0
3	3		1	0
4	3	2	1	0
5	3		2	0
				1

0 – 5 Ti si „težak“ i bolje imati Ali Babu i 40 razbojnika za porodicu, Terminatora za vaspitača i šefa cementare za kuvara, nego tebe za cimeru.

Terapija za tebe je da od sad redovno štediš da bi mogao/la u petak da pozajmiš pare cimeru za bus; što manje komuniciraj sa ljudima, jer to očigledno ne znaš.

6-10 Prosečan si. Ti imaš svoje bolje i lošije dane, pa se tako i ophodiš s ljudima. Ali uvek može bolje. Moraš da praviš kompromise. Voliš da izbegavaš vaspitače i uvek si više za „veseli utorak“, nego za internatsku žurku. Najviše ti odgovaraju cimeri tvog kova, zato im brzo poturite da urade ovaj test.

Terapija za tebe: 10x pročitaj tekst „Idealan cimer“ sa *** strane IN-a.

11-15 Ti sad očekuješ da si idealan cimer zato što si uglavnom zaokruživao odgovore „A“. E, pa prevario si se! Ne kažemo mi da si ti loš, samo si po malo dosadan sa svim dobronamernim savetima. Nismo mi u domu samo da bi učili, jeli i spavalii.

Terapija za tebe: okreni šolju na referatu iz fizike, ali tako da ostane debeo krug od taloga, ako ti ni to ne pomogne popi koju čašicu za vikend.

Jelena Jakšić

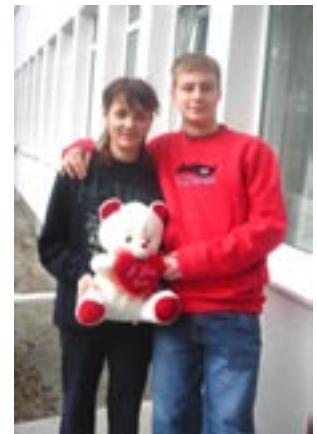
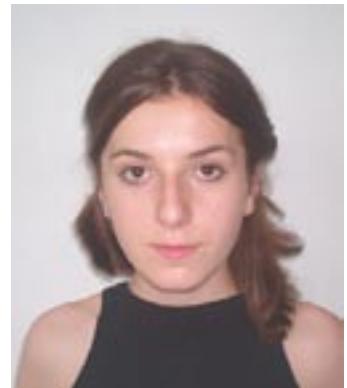

Zdravko Alekandrov

ŽURKA

U utorak 13. II 07g. održana je žurka povodom dana zaljubljenih. Prvo je bila živa svirka našeg benda Milk, a pevale su Julijana Vincan i Sanja Milenković. Nakon toga je bila muzika sa CD-a i đuskanje. Neki su momci uspeli da izneneade a neki samo da obraduju svoje devojke. Za miss internata izabrana je Marija Vranić, a za mistera je izabran Radoslav Vilovski. Misica je pozirala i slikala se a mister se negde izgubio i jedva smo napravili jednu fotku za novine.

Nadežda Prijić

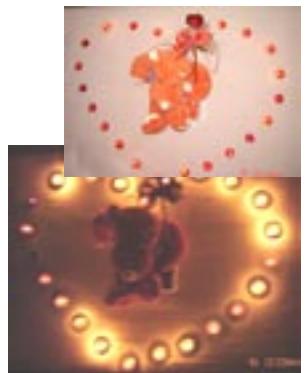
DAN ZALJUBLJENIH

likovna kolonija "Crtež"

početkom prošlog meseca pripremali smo se za dan zaljubljenih. U našem domskom sandučiću našlo se nekoliko leph ljubavnih poruka. Kome su upućene nismo istraživali a ko su autori to znamo: Milica Klipa, Marina Jovičić, Aneta Vojvodičan, Bojana Tomić, Milica Sladojević i Marina Lapadat.

Aleksandra Terzić

Ljubav i „Dan Zaljubljenih“

Mnogi od nas, koji smo zaljubljeni i koji volimo, najviše priželjkujemo „Dan Zaljubljenih“. Dan kojim se naša ljubav slavi u celom svetu. Mi bismo trebali svakoga dana da slavimo i da volimo tu našu ljubav koja nam toliko znači i zbog koje smo spremni na sve, jer ljubav čini čuda.

Međutim, Dan zaljubljenih nije isti kada nemate nekog pored sebe. Za vas je samo jedan običan dan kao i svi ostali gde sluštate vaše drugarice i drugove kako će iznenditi dragu osobu. Zato bi baš taj dan trebao da vas motiviše, da ako je već nemate, pronađete vašu pravu ljubav, koja vas tmo negde očekuje ili je možda tu pored vas samo je ne primećujete.

Ja sam jako srećna što sam baš na taj dan imala nekog ko mi znači i koga volim više od svega na svetu. On je moja ljubav, moja sreća..... moje SVE. A kada nije pored mene ja sam tužna i jako mi nedostaje. Baš za Dan zaljubljenih je i moja slava Sveti Trifun. Samo što sam ja više slavila ljubav, a moja porodica slavu. Dugo sam razmišljala čime da ga iznenadam, želeta sam da to bude nešto originalno. Kupila sam mu plišano srce da spava na njemu i možda me po nekad i sanja. Od naše zajedničke slike sam napravila veliku slagalicu, baš originalno, zar ne! Ovim sam htela da mu pokažem delić ljubavi koju osećam prema njemu. Kada sam ga ugledala, kao mi prilazi, kroz stomak mi je prošla neka jeza, što bi neki rekli „leptirići u stomaku“. Bila sam jako srećna što je pored mene da zajedno slavimo našu ljubav. Poklonio mi je parfem koji ja najviše volim, mada ne znam kako je znao, jer mu ga ja nisam spominjala. Možda je to subina. Međutim, za mene je bio najveći poklon što mi je poklonio svoje srce i svoju ljubav, kao i ja njemu. želeta bih da ona zauvek traje, jer smo jako srećni i svakim danom se volimo sve više.

Mislim da, kada jednog dana nađeš svoju pravu ljubav, a ja se nadam da je ona prava, trebali bi zajedno da je čuvate. Jer kada se prava ljubav jednom izgubi teško se nalazi ponovo.

Nataša Janković

Iz starih brojeva...

BUDILNIK IN - 12, 2004g.

Reakcija na sprovođenje kućnog reda: 6h. – mi probuđeni, 7h. – mi obučeni, 7:15h. – kreveti zategnuti, 7:30h. – mi doručkovali, 8h. – mi i knjiga van kreveta zaspali.

§

Znači, ako nas nađete da spavamo ispod kreveta, pored kreveta, na podu, na stolu, za stolom, ispod stola, u fotelji, u TV-sli, u tušaoni – ĆUTITE jer sami ste to tražili!

Pravno neobrazovani internačani u razvoju.

DNEVNIK NAŠE LJUBAVI tekst iz IN - 16

-Septembar

Klajić: na početku godine stajao sam sa cimerima na prozoru i tada sam prvi put video Sladu. Počeli smo da je polivamo vodom. Kasnije smo je pozvali kod nas da se bolje upoznamo.

Sladu: tih dana Klajić me je nervirao jer sam svakog dana, kada prođem pored njegovog prozora, bila mokra.

-Oktobar

Klajić: u početku sam mislio da ćemo Sladu i ja postati dobri drugovi i nisam ni pomislio da ćemo biti zajedno.

Sladu: i ako me je u početku nervirao, Klajić je počeo da mi se sviđa, ali on nije obraćao pažnju na mene!

-Novembar

Klajić: saznao sam da se sviđam Sladi. Svi su me nagovarali da budem sa njom. Ja nisam htio svima iz inata!

Sladu: i nakon dugog muvanja Klajić i ja smo bili zajedno, ali samo

jedno veče, jer ja on bio okupiran drugim devojkama.

-Decembar

Klajić: Sladu je počela da mi se sviđa sve više i više. Želeo sam da više vremena provodimo zajedno.

Sladu: kad sam prvi put bila sa Klajićem shvatila sam da je on bio samo moj hir, a poslednjeg dana prvog polugodišta sam se stvarno zaljubila u njega.

-Januar

Klajić: želeo sam da iznenadim Sladu za novu godinu, pa sam se posle ponoći pojавio ispred «Kulturnog».

Sladu: moram priznati da me je Klajić prijatno iznenadio za Novu godinu i da sam bila jako srećna.

-Ovo polugodište je sasvim druga priča. Od samog početka smo zajedno, lepo nam je i volimo se puno.

Sladu i Klajić

Fudbaleri u Baru

Juniori „Proletera“ bili su na pripremama u Baru od 13 – 20 februara, ali ne za Domijadu, već za prolećni deo prvenstva. Internatski deo ekipe je: Tomin na golu, Milovac i Savić u napadu, Martinović poslednja odbrana, a Miki je Miki, nekad odbrambeni a nekad vezni igrač. Prva četiri dana je padala kiša a posle je bilo lepo vreme, neka tako prođe i prvenstvo! Posle kišovitog početka, neka nas, u finalu, obasja zlato.

Bili smo u Baru, bilo nas je i u baru, ipak srećno smo se vratili kući i naravno u ponedeljak nismo bili za školu.

IN – 13, 2005g. Milanko Tomin

zbogom mojih 15. godin - IN 7

Vreme radi za nas, a to je najvažnije. Za nama se zatvaraju vrata detinjstva. Rastajemo se sa srcima punim ljubavi jedni prema drugima i sa željom dg_se ne zaboravimo. Oproštćemo se i hrabro zakoračiti u novi život.

PUTUJEM

Kofer na dnu ormara pretio je da eksplodira od nestrpljenja i znala sam daje vreme da otpušujem Spakovala sam svoju olovku za pisanje razglednica i ukrcala se. Za destinaciju namerno nisam pitala. Važno je samo odleteti. Svet je nepregledan i šaren. Na putovanjima predvidnost ne postoji. Koleidoskop se uvek sklopi drugačije. Neobična zlatna mrlja na nebu. Prelazi ogromna rastojanja bez ikakvog npora. Pitam: "Ko još može ovo što mogu ja?" Realnost je ono u šta veruješ. U jednom momentu, bila sam usred vreve i osećala da od grozničavog ritma postajem da razaznajem lica koja su me okruživala, mesta na kojima se nalazim, zvuke koji su šibali oko mene. A onda, kada se sve stopilo u uzavrelu, obezličenu masu, a tutanj njenog pusla kulminirao, shvatila sam da želim da izadem. Pripreme i pakovanje trajali su koliko i misao. Istog sekunda našla sam se napolju. Away. Na ostrvu. Ovde vreme teče drugačije, ja upavljam znacima, a zidovi ne postoje.

Sanja

HUMANA BIOHEMIJA IN - 11

Verovatno ste svi čuli za istraživački centar u Petnici, kod Valjeva. Međutim, malo ko ima tu čast da pohađa seminare koji se tamo održavaju. Jedan od tih "malobrojnih" je učenik, koji živi u našem Internatu Vladan Martinović.

Specijalno za IN zamolili smo Vladana da nam kaže nešto o Petnici. IN: Vladane, možeš li nam reći nešto o sistemu rada u Petnici?

Vladan: Istraživačka stanica Petnica okuplja talentovanu omladinu zainteresovanu za naučno-istraživački rad. Radi se u malim grupama, pod nadzorom i uz vodstvo profesora i asistenata sa fakulteta. Vrše se istraživanja iz prirodnih i društvenih nauka. Seminari su veoma naporni. Radi se kontinuirano. Potrebno je uložiti mnogo truda i vremena da bi se došlo do željenih informacija. Predavači zahtevaju potpunu koncentraciju i posvećenost radu. Sve u svemu, veoma je naporno.

IN: konkretno, ti si bio učesnik koje oblasti?

V: Ja sam primljen na seminar iz humane biohemije.

IN: Šta je to humana biohemija?

V: Humana biohemija ili biomedicina se bavi izučavanjem sprege hemijskih i bioloških procesa u čovekovom organizmu.

Jovana Vuković

IN ANKETA

Na pitanje: "Kako prevazilazimo stresnu situaciju?", nasi internacani su odgovorili:

devojke;	momci;
- spavam	- čitam
- plačem	- sredjujem sobu
- slušam glasnu muziku (balade)	- nadjem neko
- jedem čokoladu	vetrovito a mirno mesto
- tuširam se	- pozabavim se svojim
- pijem kafu	izgledom
- shoping	- masaža
- šminkam se	- izlazak
- sedim i razmišljam o situaciji	- spavam
- sredjujem sobu	- treniram
- napijem se	- napijem se
- pušim	- udaram vreću
- divljam	- psujem
- sedim u pidžami i derem se na sve	- vičem
- svima govorim ružne reči	
- račupam plišanu igračku	
- svadjam se s prvom osobom na koju naidjem	
- izvičem se na dečka	

PIJEM LEKOVE ZA SMIRENJE

većina nam je odgovorila: " RAZGOVARAM SA PRIJATELJIMA !!!!! "
vESNA & nADICA

Ničija zemlja

Čije je ono travnato polje
što leži mirno na obronku šume,
čija je ono srebrena rijeka
što siječe polje, nijema daleka.
Čije su grudi stradale danas
kad pao je metak na travnato polje,
čija je krv uporno tekla
iz polja što ga je rijeka sijekla.
Nigdje ptice, nigdje zvijeri
nigdje da čovjek pogled usmjeri
samo metak i noću i danju
rije njivu sve manju i tanju.

Nisu moji ni polje ni rijeka
ni tvoje nije ništa od toga
sem onog metka u njivi, u vodi
sem mog metka ka tvome što hodi.
Nestali smo i ti i ja
u onoj kiši crnih metaka
teče rijeka i leži polje
zauvijek ni moje, ni tvoje.

Nina - IN2

ROĐENDAN OD POLA SATA

Pošto u Internatu nije dozvoljeno slavljenje rođendana često se javljaju problemi. Normalno je da se dešava da nekome zapadne rođendan radnim danom i da želi da ga proslavi na karakterističan način uz glasnu muziku, piće, društvo (manje ili veće, a obično je veće). Pošto je to nemoguće odraditi na regularan način, logično je da će se organizovati na karakteristično neregularni internatski svojstven način. Obično to biva lepo isplanirano, ali obično se završi neplaniranim ukorom, pred isključenjem, ili isključenjem. Sve zavisi od "težine" slavlja, unete količine alkohola, raspoloženja, sudske porote, odnosno vaspitača i još nekih stvarčica, a ishod se svodi na ono "šta ti Bog da!", noći između četvrtka 07. 03. i petka 08. 03. 2002. pripremila se jedna rođendanska žurka. Na tako lep i popularan praznik "Dana žena" rodili su se moji dobri drugari Danijel zvani Meske i Aleksandra zvana Sandra. Meske je nameravao da proslavi svoj 19., a Sandra svoj 18. rođendan. Plan je uveliko već skovan, gosti obavešteni o mestu i vremenu okupljanja, a piće se "hladilo" na sigurnom. Trebalo je sačekati kraj internatske žurke i otpратiti vaspitače kući, pa nastaviti "party" u sobi 28. U 23:00 vaspi Bmjoš je na simboličan način objavio kraj osmomartovske žurke, uključivši svjetlo, dok je vaspitač Bakoš zvuke užičkog kola motao kablove i kupio opremu. To je bio samo jedan korak od onoga što se dugo očekivalo. Sada se čekalo samo jedno, ali nikada da odu....šta je dalje bilo vidi se iz naslova....

BY ĆIRA - IN 6

PRELAZNI PEHAR U ZRENJANINU

-u konkurenciji 12 srednjoškolskih domova Vojvodine, mi smo:
najbolji

Veliki i prvi put dostignuti uspeh našeg doma – osvojen prelazni pehar! Uzeli smo ga "Brankovom Kolu" U ime svih nas u prepunoj halji "Milenijum" na parket je, da bi preuzeo pehar izasla, Dejana Gaborov. «Jesu li ti zadrhtala kolena? Pitali smo je. «Ne samo kolena, sva sam bila preterano uzbudena, ali bila sam i jako ponosna. Digla sam pehar visoko iznad glave, suze su mi krenule i osećala sam se kao pobednik! Zbog tog osećaja vredi se potruditi i sledeće godine, naravno želim da ga u naše ime podigne neko drugi.»

IN 18 – Pismo iz Norveške – Vladan Martinović

"Opet se vraćam na impresivnu prirodu Norveške. Krstarili smo Sogne fjordom, fjordom koji je najdublje zalatao u zemlju Norveške. Posetili smo parče zemlje koje i Isidora zapisuje u svojim pismima: "na Songefjuru ima toliko lepota da čovek skoro obamire od umora hoteći da ih što više u oko unese i još više u dušu primi." Dovoljno je samo stajati na palubi, osmatrati vodu, tako drugačijom od ovdašnje, hladnom, tamnom, i osetiti kao da se svet oko vas zaustavio, samo vi i voda..."

zagreb

Prošle godine u jednom od izdanja IN-a ste mogli da saznate kakav je doživljaj dočekati Novu godinu u Italiji, tačnije Milanu. Ovaj put ponovo čitate o jednom interesantnom putovanju i dočeku Nove godine

van granica naše zemlje. 2007. godinu dočekao sam u susedstvu, u Zagrebu.

Kao i prošle godine, oduševljeni bojavkom u Italiji, odlučio sam da sa Taizemom putujem za vreme Nove godine, da i 2007. dočekam u krugu novih zanimljivih ljudi i društva iz Zrenjanina. Krenuli smo 27. decembra 2006. sa beogradske železničke stanice. Nas šestoro (brat, četiri drugarice i ja) smo već u vagonu pravili planove šta posetiti u Zagrebu, gde izaći i sl.

Zagreb nas je dočekao sa svitanjem. Uspeli smo da uhvatimo taj trenutak kada se polagano ceo grad budi. Sa mapama i koferima u rukama zaputili smo se ka odredištu kroz još uvek puste zimke ulice zasute susnežnicom. U školi, gde je

bio prvi sastanak, dočekali su nas sa vrućim čajem i keksićima čemu smo se svi obradovali. Nakon raspodele po parohijama, ponovo smo protutnjali kroz, sada već budan i živahan, grad. Kao i Beograd, Zagreb ima „svoju“ reku. Kad pređete Savu ulazite u noviji, urbaniji deo grada, Novi Zagreb gde smo i mi bili smešteni.

Kao i sam deo grada i crkva, sedište novozagrebačke župe, bila je moderna u arhitektonskom pogledu. Na prvi pogled ne biste ni rekli da je to zgrada crkve. Porodica u kojoj smo bili smešteni bila je odveć gostoljubljiva, tako da je bratu i meni bilo veoma priyatno boraviti u njihovoj kući.

Već sledećeg jutra posle jutarnje molitve smo raspoređeni po grupama za radioice. Mi smo bili, zajedno sa još jednom drugaricom iz Srbije i mnogim drugim mladim ljudima 6-ta, narandžasta grupa (svaka grupa je imala i svoju boju). Svakog jutra posle jutarnje molitve smo imali radionice po grupama i možda je ovo subjektivno ali narandžasta je bila najdinamičnija i najveselija grupa od svih u našoj parohiji. Našu malu družinu činili su ljudi iz Španije, Hrvatske, Poljske, Italije itd.

Nakon radionica naše društvo iz Zr. je lutalo gradom. Prošli smo Zagreb uzduž i popreko. Obišli smo stari grad (Gradec i Kaptol), katedralu, trg Bana Jelačića, galerije (baš je u to vreme bila italijanska izložba skica sprava Leonarda da Vinčija) i druge znamenito sti.

Naravno kad idete sa ženskim društvom nezaobilazna stanica su bili i razni butici i šoping centri.

Kao što to obično biva uoči velikih praznika ceo grad zahvati neka euforija. I mi smo to iskoristili i prepustili se čarima toljog kuvanog vina u centru

grada. Novu godinu smo dočekali u prostoru koji su organizovali mladi iz parohije. Razmišljali smo da li da idemo na trg ili da ostanemo ali smo odlučili da je

bolja varijanta ostati jer su tu bili svi mladi Taizeovci, što odmah povlači ogromnu količinu pozitivne energije i zabave. Mada je i na trgu bilo extra (dve drugarice su otišle na trg jer je sviralo Prljavo Kazalište).

Videli smo Zagreb, uživali u lepotama ovog grada. Upoznali smo nove ljude čiji mi brojevi i dalje stoje u telefonu i čiji mi e-mailovi često pune mailbox.

Vladan Martinović

PISMO ZI AUSTRA利JE

Moj san se ostvario. U vreme zimskog raspusta otputovala sam u daleku, lepu Australiju, kod tetke.

Dvadesetčetiri sata smo putovali u zemlju mojih snova... Bilo je naporno, ali jako interesantno. Upoznala sam druge kulture, običaje i ljude. Australija je ostrvska zemlja, koju zapljuškuju Indijski i Tihi okean ili Pacifik. Najdalji je kontinent, ali sada sam videla da je i najlepša zemlja na svetu. Priroda im je neobična, a vegetacija je prelepa. Pošto nema zime, nema temperatura ispod nule, imaju prelepo cveće i palme, koje su mi se najviše svidele. Imaju sjajne puteve, i nisam videla automobile starije od pet godina. Kao i putevi i automobili su im van našeg standarda.

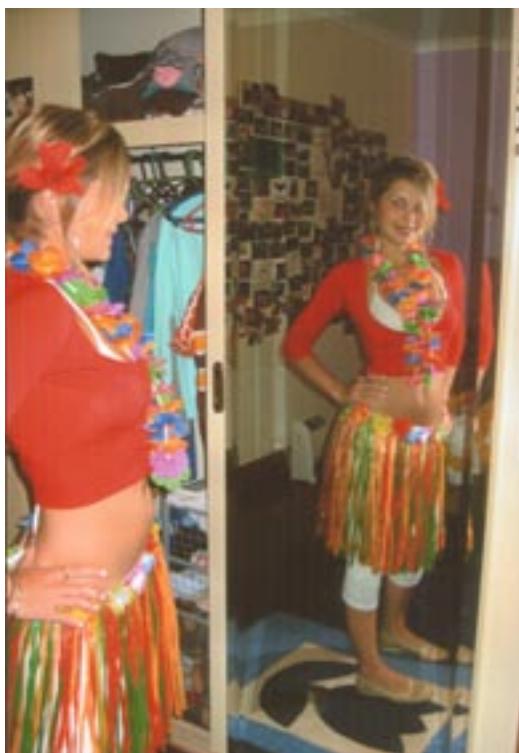
Ljudi u Australiji rade, ali znaju zbog čega, jer im je rad dobro plaćen. Zbog toga nakon posla imaju vremena za sebe, za šoping, za izležavanje ili za sportske aktivnosti.

U luna parku sam isprobala sve tobogane, male formule i sve što nemam mogućnosti ovde, u našoj domovini, da isprobam. Tamo

se mladi jako puno zabavljaju i pošto imaju veći džeparac, ne štede ni u čemu. Ja sam se najlepše osećala na peskovitim plažama Melburna. Plaže su jako čiste, voda im je nezagađena i svetluca na suncu kao plavi kristal. Vozila sam se jahtom i vodenim motorom, što je bilo jako zabavno i nezaboravno. Svidelo mi se i kuglanje, bilo mi je jako interesantno. Puno sam se zabavljala sa sestrom i bratom i njihovim drugovima, lepo sam se uklopila i svuda su me vodili. Nezaboravan je bio i havajski rođendan, kada smo obučeni kao Havajčani, u njihovim kostimima, išli kod prijatelja na rođendan.

Izdešavalо se punо intersantnih stvari, koјe ne mogu ni da opiшем u ovom zadatku. Ali mogu jedno da kažem, ako se nekome od vas, ko pročita ovaj tekst, ukaže prilika u životu da otpuđuje u daleku, lepu Australiju, treba da prihvati izazov.

Iskustvo koje sam tamo stekla, i što sam tamo videla, i proživila više mi znači nego najskuplji nakit na svetu.

Čoti Timea

BONSAI

Kao deo Evropskog kontinenta, u našoj svesti je dobro utemeljena predstava evropskog kulturno-umetničkog poretka još od antike, ali su nam kulturne tekovine dalekog istoka prilično blede. Jedan od načina umetničkog izražavanja koji potiče sa dalekog istoka jeste i bonsai.

Bonsai je drevna umetnost oblikovanja minijaturnog drveća u posudi. Bonsajem se kreira minijaturna verzija odraslog drveta, koristeći isti materijal iz koga je izraslo i pravo veliko drvo. Bonsai predstavlja sintezu tehnika koje se koriste u hortikulturi i umetnosti. Pored samog drveta bonsai čini i posuda. Drvo i posuda moraju biti u harmoniji da bi se dobio željeni umetnički doživljaj. Da bi se dobilo pravo bonsai drvo potrebno je uložiti mnogo truda, a prvenstveno strpljenja. Nije svako drvo u posudi bonsai. Da bi za neko drvo mogli reći da je bonsai mora da ispunjava određene kriterijume kao što su starost, oblik grana, veličina listova i mnoge druge. Bonsai drva mogu biti različitih veličina od drva čija visina ne prelazi 25 cm (shosin) do preko 1 m

Začeci bonsajia vuku korene iz drevne Kine kada su

kreirani minijaturni prirodni pejzaži u posudama – PENJING, u doba Han dinastije u II veku pre n.e. Jedna od legendi govori kako je car naredio da se minijaturna kopija njegovog carstva sagradi u dvorištu palate , kako bi on, sa prozora spavaće sobe, mogao videti ceo svoj posed. U to vreme posedovanje minijaturnih pejzaža bilo je statusni simbol. Najstariji pisani dokument o bonsaima pronađen je u grobnici princa Zhang Huaia, koji je umro 706. godine za vreme Tang dinastije. Dve zidne slike u njegovoj grobnici prikazuju sluge koje nose minijaturni pejzaž sa kamenjem i biljkama u posudi lotusovog oblika. Tokom Song dinastije Penjing je trpeo promene ka sofisticiranijem umetničkom obliku. U to vreme počinje i užgajanje pojedinačnog stabla u bonsai posudi. Prvi primerci imali su debla izrezbarena tako da nalikuju na zmajeve i druge životinje.

Tokom 11. i 12. veka usled uticaja Kine na okolne zemlje bonsai se prenosi u Japan. Za prenošenje bonsaija u Japan i širenje među japanskom aristokracijom, samurajima, najzaslužniji su Zen redovnici. Za njih je bonsai bio religiozni objekt “zelene stepenice koje vode na Nebo”, odnosno spona između ljudi i Boga. U centru užgajanja bonsajia je uspostavljanje ravnoteže između čoveka i prirode. Uzgajivač se posvećuje bonsaima, neguje u sebi kreativnost, svake godine ispočetka proživiljava kroz njih ritam izmene godišnjih doba. Sam uzgoj zahteva mnogo nege i pažnje, ali kao nagradu donosi mirnoću uma, osećaj

osveženja i unutrašnju smirenost. Tek u Muromači eri u 14. veku bonsai se popularizuje i postaje deo Japanske kulture. U 18. veku bonsai je na svom vrhuncu i veoma je cenjen. Kasnije se bonsai širi na druge krajeve sveta i postaje predmet divljenja mnogih ljudi.

Japan je i dalje zemlja gde se mogu videti neki od najlepših primeraka bonsai drveća, a svaka nacija bonsajima dodaje nešto svoje. Svako bonsai drvo predstavlja odraz uzgajivača.

Vladan Martinović

Više o bonsajiju možete naći na internet stranicama: www.svetbiljaka.com i www.my-bonsai.com za koje vam nije potrebno razumevanje engleskog, a za one kojima to nije problem mogu pogledati i sledeće web adrese: www.bonsai4me.com, www.walter-pall.de i mnoge druge.

Takođe u Beogradu postoji bonsai društvo koje se sastaje u Botaničkoj bašti.

Vladan Martinović

Više o bonsajiju možete naći na internet stranicama: www.svetbiljaka.com i www.my-bonsai.com za koje vam nije potrebno razumevanje engleskog, a za one kojima to nije problem

mogu pogledati i sledeće web adrese: www.bonsai4me.com, www.walter-pall.de i mnoge druge.

Takođe u Beogradu postoji bonsai društvo koje se sastaje u Botaničkoj bašti.

VEZ NA SVILI

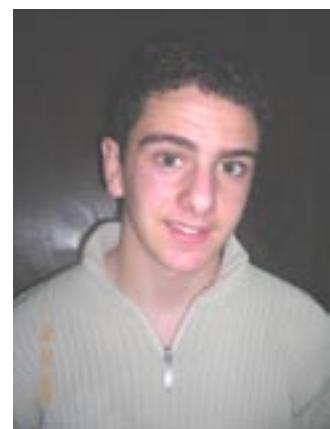
Izložba pod nazivom „Niti svetlosti“ koju smo imali prilike da pogledamo u gradskoj galeriji od 15. 02 - 15.03. ostavila je na mene osobit utisak.

Zanimljivo je da slike nisu slikane kićicom, već je sve vezeno. Svila u bojama zlata, tonovi braon, plave, zelene, narandžaste boje poput čarobnog štapića bude naša čula i uzburkavaju naše misli. Kažu da su ruke umetnika vredno radile 5 – 10 godina na jednoj od mnogobrojnih slika pred kojima ja sada stojim. Tu je slika barke, fenjera, reke, sjaja sunčevog zalaska, cvetne grane, labudova... Zadivljuje nas preciznos kojom su rađene slike na kojima je nit svile debljine vlasi kose. Posebno me je oduševila slika „Bata i seká“ rađena na providnoj podlozi. Vidimo lik dečaka, a ukoliko je zarotiramo za 180° tu je devojčica. Slika koja nema lice i naličje, već dva lica... Reči su suvišne...

Ljudi prolaze, a njihova dela ostaju da svojom veličinom prkose vremenu. I nama preostaje samo da se divimo onima koji su nam omogućili da bar na trenutak zastanemo pred ovim veličanstvenim prizorima, dok se niti svile prelamaju u našim očima ostavljajući nas zanesenim, uzbuđenim...

Samardžić Sanja

OVQ MOŽDA NISTE ZNALI

NAŠI SPORTISTI

Među 260 učenika koliko nas ima u internatu, mnogi se bave sportom. Neko rekreativno, a neko trenira sasvim ozbiljno i postiže rezultate. Malo sam se promuvalo po sobama i prikupio podatke o onima koji se aktivno bave sportom i redovno treniraju. Na brojao sam ih preko 25. Mogu reći da se naši internačani bave različitim sportovima, treniraju i devojke i momci a neki se mogu pohvaliti i vrhunskim rezultatima.

Bojana Vasilić 2002/03. prvakinja Balkana u tae kwon do-u, sada trenira samo da bi održala lepo telo!

Bojana Magda, atletičarka, osvajačica bronce na državnom prvenstvu, dok sam je uhvatilo da mi da intervju shvatio sam da je u dobroj formi!

Miškeljin Olivera početnik ninjucu-a, koji trenira već 2 godine!!!

Milena Bubnjević je sa svojim timom osvojila drugo mesto u državi, naša reprezentativka, visoka 185 cm, trenira, naravno košarku, 12 godina!

Aleksandra Sivčev poslednjih 7 godina odlazi na treninge i kako kaže „najjače volim košarku i idol mi je Nemanja Aleksandrov naš mladi igrač u NBA“

Aneta Vojvodićan prvi strelac prestižnog memorijalnog turnira u Srbiji, želju da zaigra rukomet. Ljubav prema ovom sportu nasledila od braće!

Aleksandra Miler, karatistkinja, cvet „Banatskog cveta“ može se predstaviti ovako: počela sa 7 godina i još uvek trenira. Prvi klub za koji je osvojila prestižnu nagradu je iz Debeljače da bi je skauti iz Padine videli i doveli u njihov klub, i na kraju ukrasila «Banatski cvet» karate klub iz Zrenjanina. Naš prvak Srbije i Crne Gore kaže „ne mogu živeti bez karatea, obožavam ga i želim da odem u Japan. To mi je životna želja!

To je i želja Momčila Vukovića, takođe karatiste, člana karate kluba «Dijamant». Najveći uspeh u karijeri mu je prvak države za mlade nade.

Danijel Vig i Uglješa Jeftić, stonoteniseri, drim-tim našeg Internata. Redovno osvajaju prva mesta na domijadama kao i na takmičenjima. Ali bez trenera Srđana Eremića to ne bi bilo moguće. Brojne su nagrade, kao na pr. Danijel je bio drugi, a Uglješa je treći u državi i on je ujedno i član reprezentacije.

Naše devojke, stonoteniserke****

Fudbalera koji treniraju imamo za celu postava: Laslo Mesaroš, Slobodan Rockov, Danijel Karanbenč, Dejan Kovač, Bojan Toškov, Bojan Martinović, Milivoje Savić. Možemo navesti da im je svima želja „Zvezda“ ili „Partizan“ kao i da brane boje Srbije na nekom prvenstvu.

Varićak Vukašin, Marko Karić i David Miličević su košarkaši, naše nade!

Rvanjem se bavi skoro cela soba 1: Milenko Bajkić, Edvin Sekula i Darko Mišić.

Momčilo Vuković

Predstavljamo vam rvanje

Rvanje je jedan od najstarijih olimpijskih sportova. Zrenjanin ima dugu tradiciju i veoma uspešne rvače. Jesenja je Zrenjanin bio domaćin evropskog šampionata i mogli smo da uživamo posmatrajući vrhunske rvače. Ali da bi uživanje bilo potpuno moraju se znati bar neka osnovna pravila.

U rvanju postoje dva stila, a to su Grčko – Rimski i slobodni stil. Razlika između njih je ta što u slobodnom stilu rvači imaju prava da hvataju za noge. Grčko – Rimski stil se više primenjuje kod nas. Postoje i kategorije po kojima se rve. Najmanja je 26kg. i ona je za najmlađe, a najveća je 120kg. i ona je kod kadeta, juniora i seniora. Postoje zahvati po kojima se rvači boduju. Za zahvate se može dobiti od 1 do 5 + 1 bod i to za jedan zahvat. Postoje i kazneni bodovi ako se primeni nedozvoljeni ili nepropisni zahvat. Po novim pravilima meč se prekida kada se protivnik okrene glavom prema dole. Rve se u dve runde na strunjaci, a ako je 1:1 u rundama rve se treća, odlučujuća. Ima raznih naziva zahvata: šulter, čipe, pojaz, rebur, šlajder...

Oprema za rvanje se sastoji od dresa koji se naziva triko i dubokih patika koje su veoma meke i elastične.

E, sada uživajte u rvanju!

Milenko Bajkić

STONI TENIS

Aniko i ja treniramo stoni tenis već 11 godina. Kada sam imala 9 god. dobila sam prvu medalju za osvojeno 2 mesto pojedinačno i 1 mesto u dublu. Kada sam imala 10 god Aaniko i ja osvojile smo u dublu bronzanu medalju na našem prvom zvaničnom takmičenju. U 2002g. na prvenstvu Vojvodine, bila sam druga, a 2003g. na prvenstvu države treća. Ove godine na TOP 12 bila sam treća. Igrala sam za reprezentaciju u Mađarskoj, a na školskoj olimpijadi, 2004g. Aniko i ja smo ekipno bile prve. U ovoj godini sam u Rumuniji, u dublu osvojila 9-to mesto a u Budimpešti sa Anikom 3-će mesto. 2005g. ekipno smo bile prve u Vojvodini. 2006g. na prvenstvu države za juniorke ja sam osvojila 3-će a Aniko 5-to mesto. Ove godine igrala sam za reprezentaciju u Vršcu, u Austriji. Aniko je ove godine u Bistrici osvojila 5-to mesto. Do sada sam osvojila 48 medalja, 10 pehar a Aniko ima 29 medalja. Obe igramo u stonoteniserskom klubu Skorenovac. Sada smo na rang listi 3-ći i planiramo i nadamo se da ćemo u sledećoj sezoniigrati u Supr ligi.

Kristina soba 15

Predstavljamo vam Ninjucu (čita se Nindžucu)

Ninjucu je drevna veština samurajske borbe, koja je nastala na samom bojnom polju Kine. Iako je nastao u Kini, ninjucu je prenet u Japan i тамо postao poznat.

Postoje razne oblasti u kojima ninjucu dela, od goloruke borbe prsa u prsa do borbe najrazličitijim oružjem (raznim sečivima, štapovima, itd.).

Napredovanje se u ninjucu-u beleži kju-ovima; početniku se u samom startu dodeljuje 10 kju, zatim kako uči, kada njegov sensei (trener) odluči da je spreman, izlazi na polaganje i, ukoliko položi, dobija sledeći (9 kju). Dok god učenik ima zvanje kju nosi zeleni (devojke crveni) pojasa. Prvom kju-u sleduje crni pojasa 1 dan, tj. zvanje majstora. Kada dobije crni pojasa učenik može postati sensei, ali on ni tada ne prestaje da uči. Jednom mi je jedan čovek koji 35 godina trenira ninjucu rekao: "Kada učenik dobije zvanje majstora to znači samo da je savladao osnove i da tek sad počinje pravo učenje. Većina ljudi ne shvata da ta crna krpica oko struka predstavlja prazninu u znanju, tek tada shvataš koliko ustvari ne znaš. Istina, možeš na ulici nekoga prebiti, ali to može svaka budala. Ninjucu nije, ponavljam, NIJE sport. Jedva da je i veština. NINJUCU JE NAČIN ŽIVOTA."

Pored borbi, takođe je dosta zastupljena i gimnastika. Svi ste gledali kako u filmovima ninje skaču sa zgrade na zgradu i trče po zidovima. E, pa i mi na treningu radimo nešto na tu foru. U tom delu treninga radimo i padove kako ne bi trener morao da nas vuče u bolnicu svaki čas.

Mogla bi ja ovako da smaram danima, ali koga zanima nešto više neka mi se javi, rado ću ga povesti na trenning.

za one zdravo pametne

Test iz biologije

Za ovaj broj IN-a spremili smo vam i kratak upitnik iz poznavanja biologije. Pitanja podrazumevaju opštu kulturu u sferi biologije. Nadamo se da ćete biti uspešni. Ne zaboravite da ovo niko ne ocenjuje i da je cilj upitnika da se zabavite.

1. Delfin je:

- a) riba
- b) sisar
- c) domaća životinja
- d) glodar

2. Lav je:

- a) opasna životinja
- b) sisar
- c) mesožder
- d) svi navedeni odgovori su tačni

3. Koliko čula ima čovek:

- a) 3
- b) 10
- c) 5
- d) 6

4. Mitohondrije su:

- a) vrsta tropskih biljaka
- b) ćelije krvi
- c) organele
- d) latinski naziv muve

5. Eritrociti su:

- a) crvena krvna zrnca
- b) opasni virusi
- c) hormoni nadbubrežne žlezde
- d) vrsta mrava

6. Ekologija je naučna disciplina koja se bavi:

- a) metalurškom industrijom
- b) životnom sredinom
- c) izučavanjem ljudske logike
- d) genima

7. Muški pol ima sledeće polne hromozome:

- a) XX
- b) XY
- c) YY
- d) XZ

8. Biljke dišu:

- a) škrgama
- b) preko listova
- c) plućima
- d) biljke ne dišu

9. Drvo jabuke je:

- a) četinar
- b) zeljasta biljka
- c) golosemenica
- d) listopad

10. Pčele sakupljaju:

- a) med
- b) travu
- c) cvetni nektar
- d) semenke

Ako ste odgovorili na sva pitanja pogledajte rešenja koja se nalaze na dnu stranice:

Saberite svoje tačne odgovore. Ukoliko ste tačno odgovorili na: 0- 4 pitanja - Za vas je biologija isto što je filozofija za sundere. Ili se potrudite da nešto ukačite ili izbegavajte razgovore o temama povezanim sa biologijom .

5- 8 pitanja - Za vas je biologija samo još jedan predmet u školi. Da li ona ima primenu u realnom životu vama nije bitno. 9 – 10 pitanja - Vi shvatate svrhu i potencijale ove nauke. Čestitamo

Pitanja sastavio Vladan Martinović

I-b; 2-d; 3-c; 4-c; 5-a; 6-b; 7-b; 8-b; 9-d; 10-c

Rešenja:

Redakcija - urednica Ljiljana Tomović, vaspitač.

Članovi redakcije: Alaksandra Krulj, Jelena Jakšić, Adela Karaman, Aleksandra Terzić Jasmina Šara, Vladan Martinović, Grujić Saška, Vincan Julijana, Gverić Milica, Sikimić Nina, Sanja Samardžić i Milanko Tomin.

Crteži: Popov Aleksandra, Olivera Miškeljin, Pocik Ilma i Aleksandar Milošević.

Fotke: Aleksandra Krulj, Vladan Martinović i Milanko Tomin .

Tehnika: Tehnička obrada tekstova i fotografija, uređivanje i ulepšavanje i ovog puta uradio Mikloš Bakoš – vaspitač. Skeniranja i dorade Gordon Latković

Za stručnu i moralnu pomoć i podršku zahvaljujemo vaspitačicama Jeleni Kantar i Sladani Rebić.

ZANIMLJIVOSTI

Za vas pripremila Jelena Jakšić

Kad bi ukupno svetsko stanovništvo smanjeno na selo sa tačno 100 ljudi i pri tome zadržali sve ljudske osobine, i stanja, to bi izgledalo ovako:

Bilo bi:

- 57 Azijata
- 21 Evropljanin
- 14 Amerikanaca
- 8 Afrikanaca

Bilo bi:

- 52 žene i 48 muškaraca
- 30 belaca i 70 nebelaca
- 30 hrišćana i 70 nehrišćana
- 89 heterosexualnih i 11 homosexualnih
- 6 osoba bi posedovalo 59% celokupnog bogatstva i svo šestoro bi bilo iz USA

80 bi živelo u modernim kućama

- 70 bi bilo nepismeno
- 50 bi bilo pothranjeno
- 1 bi umirao
- 1 bi se upravo rađao
- 1 bi posedovao kompjuter
- 1 bi imao završen fakultet

Kad bi sve posmatrali na ovaj način, potreba za prihvatanjem i razumevanjem bi bila očita.

Razmisli o sledećem:

Ako si jutros ustao i više si zdrav nego bolestan, izvukao si bolju srećku nego milion ljudi koji neće dočekati sledeću nedelju. Ako nisi bio u opasnosti borbe (bitke, rata), samoće, zarobljeništva, smrtnom grču mučenja i zlostavljanja, ili u zagrljaju i stezi gladi, bolje ti je od 500 miliona ljudi.

Ako možeš da ideš u crkvu bez straha da ćeš biti zastrašivan, pretučen ili ubijen, imaš više sreće od tri milijarde (3.000.000.000.000) ljudi.

Ako imaš hrane u frižideru, odeću na sebi, krov nad glavom i mesto da spavaš, bogatiji si od 75% ove planete.

Ako imaš para u banci, novčaniku ili kasici-prasici, pripadaš 85% povlašćenih ovog sveta.

Ako su ti roditelji živi i još uvek u braku, ti si stvarno retkost.

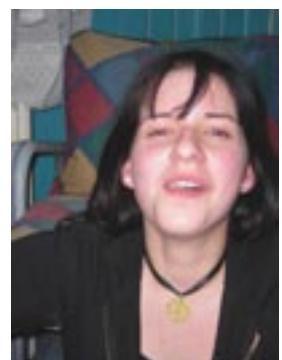
Ako je ovaj tekst ostavio utisak na tebe, trostruko si blagosloven: prvo jer imaš svest o stanju u svetu, drugo jer ne pripadaš grupi od više od 2 milijarde ljudi koji ne umeju da čitaju, treće ti si jedan od 300 osoba koje imaju privilegiju da čitaju „IN“.

IRON MAIDEN u Beogradu

Napokon, posle 23 godine, grupa „Iron Maiden“ ponovo je došla u Srbiju. Koncert je održan u Beogradu 14. III 2007g. na Sajmu, u hali I, sa početkom u 20h. Bilo je 18000 njihovih obožavalaca, ne samo iz Srbije, već i iz Engleske i drugih zemalja.

Grupi „Iron Maiden“ je ovo možda poslednja turneja, tako da je svako, ko je bio na ovom koncertu imao priliku da vidi i da čuje prave legende dobre muzike. Ja sam bila, uživala, u zanosu muzike i suludog ritma zaradila i modrice, al' neka, vredelo je!

By: Aleksandra Popov

PROBLEMINKA

Na sva vaša pitanja, u ovom broju IN-a odgovara Aleksandra Krulj

1. Draga moja ProblemINka,

U velikom sam problemu. Prošlog vikenda je bio rođendan onog slatkog Cileta iz tehničke škole. Moja cimerka je otišla kući, a meni je trebao njen cakanji žuti džemperčić, pa sam se sama poslužila. Na žurci je bilo strava. Cile je plesao sa mnom skoro celo veče, a onda pred kraj, smo se sakrili u mračniji deo „Trokadera“, neko je naleteo na nas i polio nas crnim vinom. Naravno žuti džemperčić izgleda užasno. Ja sam očajna, šta da radim?

Slavica

- Draga Slavice, ne vredi da ti sada govorim kako nisi smela bez pitanja da uzmeš tuđu stvar, ali verujem da ti posle ovog iskustva tako nešto više neće pasti na pamet. A sada da vidimo kako da popravimo štetu. Probaj da fleke ukloniš „Venišom“, posle nekoliko tretmana trebalo bi da nestanu. Ako to ne uspe, pogledaj da li ima takvih džempera na prodaju, skupi pare od džeparca, pa kupi cimerki novi džemper. Ako ništa od ovoga ne uspe, nema ti druge nego da razgovaraš sa cimerkom. Objasni joj situaciju, izvini se i dogovori se sa njom kako da joj nadoknadiš štetu. Ako je i posle svega tvoja cimerka ljuta na tebe ne preostaje ti ništa drugo nego da se udaš za Cileta, on je kriv za sve, pa neka i ispašta.

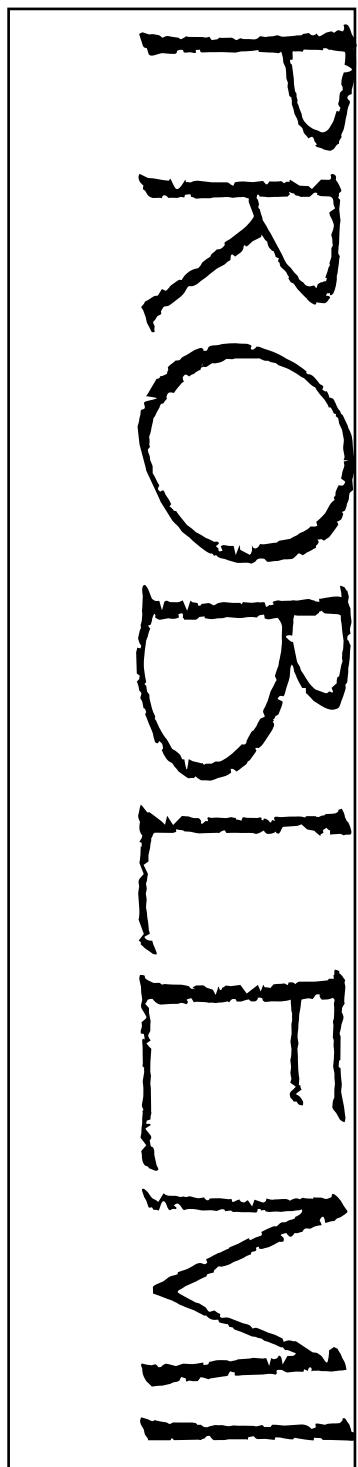

2. Draga ProblemINka,

Imam strašnu muku. Jako mi se dopada Marija iz sobe 83. Po ceo dan i celu noć samo mi je ona u glavi. Smišljam kako da joj priđem, šta da joj kažem. Sve ja to lepo smislim i kad samo pomislim da treba da stanem pred nju, porumenim, oblige me znoj i tako mi lupa srce da ništa ne čujem.

Jeremija

- Dragi Jeremija, situacija je poprilično ozbiljna. Dobro si počeo: smisiš šta ćeš reći, pa to sve uvežbaj glasno, pred ogledalom, onda zamoli nekog pouzdanog druga koji će da glumi Mariju, pa čitavu situaciju odglumite nekoliko puta. Ona ide, ti je kao slučajno sretneš i osloviš i tako redom... Ako i dalje crveniš i lupa ti srce, nema ti druge već da joj priđeš, pa kud puklo da puklo. Nemoj da oklevaš jer može neko da te preduhitri, pa će ti posle biti krivo, a možda i njoj bude krivo. U svakom slučaju, neće biti smak sveta ako te Marija odbije, ali ako te ne odbije... e, to će biti...

3. Draga ProblemINka,

Pre neki dan, zaboravio sam mobilni u sobi, a baš sam se smuvalo sa Cecom iz 72-jke. Kada sam se vratio u sobu, odmah sam otvorio poruke ali je moj cimer već znao šta piše i počeo je da me provoira. Došlo mi je da ga ubijem! Šta da radim?

Mihajlo

- Dragi Mihajlo svakako da ti je krivo i da si besan što ti je cimer preturao po mobilnom. U vašem odnosu ima nerešenih i nedefinisanih stvari. Tvoj cimer izgleda ne zna šta je lično a šta zajedničko. Probajte da porazgovaratate na tu temu. Pitanje je kako bi se njemu dopalo da na tam-tam bubenj objavite neku njegovu tajnu? Cimeri ne treba da čine drugome ono što ne žele da drigi čine njima.

Problem 4

Približava se moj rođendan, a ja sam u problemu kako da ga proslavim i Internatu?
Mare

- Uh, sjajno ... Rođendan, žurka, društvo, muzika a sve to do 22h. po kućnom redu. Ako se niste razišli do tog vremena, budeš kažnjen.. I rođendanski poklon – pismena opomena! Ako ti baš želiš da slaviš rođendan u In-u, moraćeš mi se lično obratiti. Broj moje sobe je # 91, ja će ti sve objasnit. Ako ti sada pismeno odgovorim, pa znaš i sam da !IN! čitaju i vaspitači i onda..... Niko na bi više mogao da slavi rođendan..... trulo, zar ne?

HOROSKOP

Postoje oni koji, dok prelistavaju dnevne, nedeljne ili mesečne novine ili časopise, prvo „bace oko“ na horoskop. Mnogi ga samo pročtaju iz značajke, dok ga drugi izbegavaju. Ali, na pitanje „Šta je to horoskop?“ odgovor je za sve isti. Astrologija je nauka, usko povezana sa astronomijom koja se bavi izučavanjem horoskopa i natalne karte. Za zainteresovane, postoji mnogo knjiga na tržištu o astrologiji, ali su često od koristi samo onima koji se astrologijom bave. Za aktivno i produhovljeno bavljenje astrologijom, potrebne su škole kojih u Srbiji, nažalost, ima vrlo malo. Ali, zato je i samo kao hobi vrlo interesantna. Kako se pravi natalna karta?

- Kao prvo, potrebeni su osnovni podaci: datum rođenja, tačna satnica rođenja i mesto rođenja. Žatim se gleda na koliko stepeni i na kojoj geografskoj dužini se nalazi grad u kome si rođen, i onda se sve to zajedno izračuna (jaaako komplikовано!!!). U posebnoj knjizi se gledaju položaj planeta i onda se sve to upisuje u natalnu kartu.

Postoje 12 „kuća“ i svaka od njih ima posebno značenje. Planete se raspoređuju u kuće, tako da može biti mnogo kombinacija, i samim tim se određuje kakve smo osobe. Za ovaj hobi je potrebno mnogo vremena i zainteresovanosti, i dobar učitelj.

A sad, prognoza za mesec mart:

OVAN:

Kao i uvek, oni su „pokretači“ i uvek su najaktivniji, stoga moraju pripaziti da ne preteraju. Ovog meseca se poboljšava novčana situacija. Svakog trena mogu očekivati nalet ljubavi, a oni koji su u vezi mogli bi da se kaju zbog svojih grešaka u prošlosti. Oprez kod organa za varenje.

BIK:

U narednom periodu ćete se mnogo truditi i iskoristite sve moguće potencijale, ali samo na poslovnom planu. U ljubavi ne znate šta hoćete, što je vrlo čudno. Kratke vezice će vam se obiti o glavu. Iznenadenje na kraju meseca!

BLIZANCI:

Za njih je tako lepo biti solo! Uživaće u noćnom periodu više nego ikad. A to odmah povlači i ostale aktivnosti, npr. školu. Mogući su problemi sa pretpostavljenima ili roditeljima. Trebalо bi na vreme da izmiruju dugove. Ljubav? Šta je to?

RAK:

Po običaju lakoverni i pomalo razmaženi, prihvataće razne ponude bez ikakvog razmišljanja i u poslu i u ljubavi. Sve shvataju vrlo neozbiljno. Ali se zato novac preliva! Oni koji su u vezi bi mogli da pripaze na ponašanje da ne bi došlo do svađe sa partnerom. Preterano konzumiranje alkohola i narkotika prouzrokuje uglavnom loše stvari!!!

LAV:

Zaboravite na to da ste svima pri ruci! Prošlo je vreme izigravanja „mame“ (ovo važi i za mušku populaciju!). Sada je ljubav na pravom mestu! Ne treba da se brinete za obaveze, sve ćete stići da obavite na vreme.

DEVICA:

Za čekanje onog/one pravog/prave je potrebno strpljenje (device inače imaju strpljenja), ali je predstojeći period pun dešavanja, tako da će zaboraviti na uštogljenost. I treba! Za opuštanje će biti vremena! Device uglavnom svoje obaveze izvršavaju na vreme, tako da ni sada neće biti posebnih dešavanja u školi (na poslu?).

VAGA:

Malo skromnosti ne bi bilo na odmet. Prošao je period flerta, oni koji su u vezi neka zaborave na greške iz prošlosti. Ovo je period koji je pogodan za nove početke. Loša finansijska situacija doneće nervozu i osetiće se u svim segmentima života.

ŠKORPIJA:

Osobe rodene u ovom znaku misle da su same sebi dovoljne za sreću – greška! Ali, i to će se promeniti tokom marta. Ono što im ne bude valjalo, trudiće se da naprave tako da stvari idu poželjnim tokom. Ovog meseca ih čeka mnogo žurbe, preokupiranosti bitnim stvarima i ljubavnim problemima .

STRELAC:

Javlja se potreba za opuštanjem. Uz budljive promene u školi!!! Možda to i ne ide zajedno, ali biće tako. Ni slobodni, ni zauzeti strelčevi neće tužiti za romantikom, nego će želeti da osete rutinu posle obilnih izlazaka i provoda.

JARAC:

Ozbiljni jarčevi nastavljaju tamo gde su stali! Nadoknadiće onu izgubljenu disciplinu vezanu za školu, obaveze. Neće se odvijati sve po želji. Promene vremena se uvek loše odraze na jarčeve, jer njihova glavna planeta vlada kostima, tako da je moguća migrena i ili glavobolja.

VODOLIJA:

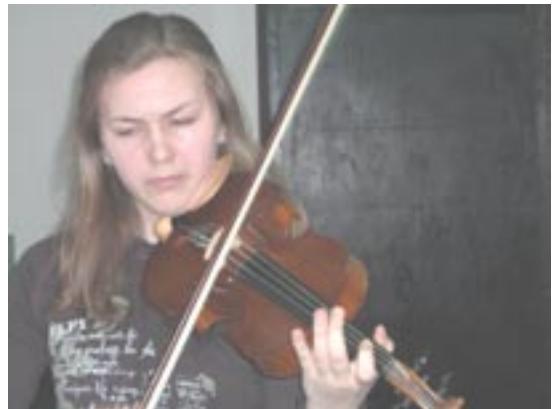
Poseduju ogromnu privlačnost suprotnog pola ovog meseca! Biće hladne, kao i uvek, u pogledu na sve, samo neka se pripaze da tom „hladnoćom“ ne oteraju od sebe voljene osobe. Iznenadiće se sa kojom ljubaznošću im se obraćaju ljudi jer nisu navikli na to.

RIBE:

Srećan rođendan!!! Ribe se ovog meseca pripremaju za nešto veliko što ih čeka u bliskoj budućnosti. Ne bi trebalo da kriju stvari od pojedinih ljudi, može doći do skandala! Sredinom meseca će se osećati napeto i neće doći do predaha od obaveza. Oni stalno traže nešto novo da ih trenutno zadovolji jer misle da nemaju vremena za duševni mir.

Vaš astrolog: Ela Banković

SPREMAMO SE ZA DOMIJADU

Klasična muzika

Stefanović Snežana i Banković Ela predstavljaju na domijadi naš dom u kategoriji klasične muzike. Izvode „Varijacije na temu Belinija“ od Š. Dankla. Snežana svira violinu i učenik je I razreda srednje muzičke škole, smer instrumentalni, a Ela svira klavir, II razred srednje muzičke škole, smer instrumentalni.
Rukovodioce muzičke sekcije

Jovanka Providžalo

LIKOVNA SEKCIJA

Likovna sekcija se od septembra vredno sprema za Domijadu. Bavili su se različitim tehnikama, ali im je glina i vajanje nekako najdraže. Pravili su i pekli čarobne figurice i svi su uživali u tom čudu zvanom keramika. Na Domijadi našu ekipu čine: Julijana Vincan, Snežana Babić i Jelena Ražić.

Slavica Romen

Poetsko scenski prikaz

Kao i u muzici, plesu, pisanju, tako ćemo predstaviti naš Dom i u poetskom prikazu, tj. recitovanju. Uz prigodnu prateću muziku Đukićin Ivana, Milica Milankov, Olja Pavlović i moja malenkost Aleksandra Terzić, a pod budnim okom vaspitačice Radmire Stojanović, na osobit način ćemo osvetlati obraz našeg Doma pesmom Miloša Crnjanskog „Posle snova“. Ništa mi više ne ostaje već da vas pozovem da nas pogledate, poslušate i ocenite. Zato hajmo svi na DOMIJADU!

Aleksandra Terzić

« EGIPAT » Moderni ples

Puni snage i elana, septembra mesca prošle godine u sastavu: Bojan i Vladan Martinović, Vranić Marija, Zima Leontina , Miler Aleksandra i Tornjoš Maja, krenuli smo na ritmičku sekciju.

Prošle godine ova sekcija, u nešto drugaćijem sastavu, osvojila je svojom hip-hop tačkom treće mesto u Novom Sadu, ali i sve simpatije publice, pa čak i takmičarskih rivala. Time je, nakon prekida od nekoliko godina, nastavljena tradicija uspešnih nastupa ove sekcije na domskim susretima(2000. godine, Domijada u Kikindi -II mesto; 2001 godine, Domijada u Novom Sadu - III mesto).

Ove godine smo vredno radili i spremili nešto sasvim novo, originalno i neobično. Sve to zahvaljujući našoj Nikoleti, koja nas i ove godine vodi, priprema... uz sasvim novu muziku i koreografiju koja se zove „Egipat“. Punom parom vežbamo 3x nedeljno, kako bismo ove godine bili još uspešniji.

Trudićemo se da i vas iznenadimo sa koreografijom i kostimima, a vi budite uz nas, jer krećemo u nove pobe!

Free dance

By: Maja Tornjoš

LITERARNA SEKCIJA

Naši literarci su naoštirili pera i spremni čekaju Domijadu. Dobro zagrevanje im je bio litererni konkurs „Sličice iz domskog života“. Kakva ih tema čeka u Vršcu, saznaćemo 24. III, do tada neka i dalje vredno pišu, razmišljaju, zaljubljuju se i održavaju vatrenu inspiraciju. Našu literarnu ekipu čine: Jelena Jakšić i Dragan Lukić.

Sladana Rebić

Popularna muzika

Popularnu muziku svira bend „Milk“ koji čine: Tomek Janko- gitara, Danilo Rančić-bas gitara, Đukićin Ivan – klavijature, Rodić Jovan – bubnjevi i Marina Krulj – vokal. Bend izvodi numeru: „IT'S RAINING MAN“ od Glorije Gaynor. Probe se održavaju svako veče, i zadovoljni smo kako sve to zvuči. Nadamo se pobedi...

Jovan Rodić

Sportisti na Domijadi

Sportisti i sportski tipovi vredno pikaju loptu i spremaju se za Domijadu. Sastavi ekipa se još pouzdano ne znaju, što zbog bolesti, drugih takmičenja, a i 31. IV je daleeeeko! Zna se da ćemo imati mušku i žensku ekipu za sledeće sportove: košarku, fudbal, stoni- tenis i šah, a u odbojci imamo samo žensku ekipu. Ko god da ide, kako god pripremljen, neka da sve od sebe, jer to je najvažnije! Obećavamo navijaćemo iz sve snage!

Nadežda Prijić

IZ KNJIGE DEŽURNOG VASPITAČA

15. 01 07g.- Vukašin S. prešao u poljoprivrednu školu.

Herček Ivan mi rekao da ga ne budim ujutro jer praksu ima i podne!

16. 01 07g. – Magda Bojana svakog dana od 9-11h. ima trening.

Momci u sobi 30 se kartali do duboko u noć.

17. 01 07g. – Čoti Timea se još nije vratila iz Australije! Cimerke kažu da će doći 29. 01 Marina K. se oko 1h. požalila da krvari iz nosa. Zaustavljeno krvarenje podizanjem ruke iznad zabačene glave i ušmrkavanjem hladne vode u nos.

Herček Ivan buđen u 6:30h. – praksa.

18. 01 07g. Bubnjević Mileni u večernjim satima, posle treninga, odobreno učenje u kancelariji vaspitača.

Pustiti radio Zr. u 20h. – 103,60Mhz emisiju Ekstaza vode Vranić Marija, Sredić Maja i Vuković Momčilo.

20. 01 07g. Bili roditelji Huđec Danijela i odveli ga u Aradac na slavu, vratiće se oko 24h.

22. 01 07g. Vukašin i Momčilo oko 22h. aktivirali protivpožarni aparat na II spratu.

24. 01 07g. Devojke iz sobe 13 ne ustaju i pored opominjanja (8:30, 8:45, 9:00, 9:45)

25. 01 07g. U 1:15h u sobi 14 upaljeno svetlo, pričali su i bilo je bučno. U sobi je prisutan Nemanja, leži u krevetu pored Jasmine.

27. 01 07g. Za Radošević Dragana ostaviti ručak i večeru, a za Magda Bojanu ostaviti večeru. Dragan otišao na praksu a Bojana na takmičenje u Beograd.

28. 01 07g. U 1h. se zale devojke iz žute da je u 58 bučno i da od njih ne mogu da spavaju. Zatekla sam ih nepripremljene za spa-vanje, sede na podu i puše, svetlo upaljeno, prozor otvoren.

31. 01 07g. Čoti Timea je na klizanju slomila ruku, bila je na ortopediji i stavljen je gips.

Herček Ivan buđen u 6:30h. – praksa

1. 02 07g. Radio emisija Ekstaza od 20 – 22h. pustiti na razglas! Program vode Vranić M. Sradić M. Vuković M. Šuša I. Vincan J. Danijel H. se u toku večeri dva puta žalio kako cimeri neće da mu otvore vrata. Otvorili su tek pošto sam ja to tražila.

2. 02 07g. David J. i Igor Š. se nisu vratili sa rođendana.

Aleksandar N. otišao u školu, ima dopunska nastavu.

3. 02 07g. Došli su roditelji Davida J. i odveli ga kući.

5. 02 07g. Rančić Danilo i Križ Vladislav u 18h. radili matematiku!

Samardžić Vukašin ima trening u teretani svako veče od 21 – 23h. uz odobrenje roditelja, sem utorka.

6. 02 07g. Gavrilov Jasmina izašla sa tatom, zakasniće.

Gverić Milica je pala i povredila koleno.

Karić Marko ima utakmicu u 21:30h.

U 23:30h. u sobi 9 Bojan leži u krevetu a Marina mu maže leđa, masira ga.

11. 02 07g. Bubnjević milena, izašla na utakmicu, vraća se noćas oko 2h.

12. 02 07g. NAPOMENA: Svaki vaspitač za svoju grupu da proveri da li svi imaju karticu i da li je ispravna.

13. 02 07g. Obezbeđenje za ŽURKU – Marković Marinko i Kormanjoš Slobodan; muzika – Dujaković-kompjuter, instrumenti soba 44; sređivanje sale posle žurke Sovilj Marija.

Abraham Aniko ima večeras turnir u Kikindi, ne zna kad će se vratiti.

14. 02 07g. Na pripreme na Borsko jezero idu fudbaleri: Tiškov Bojan, Karabendž Danijel i Martinović Bojan, neće biti u internatu do 26. 02

15. 02 07g. Radio emisija od 20 – 22h. pustiti na razglas, program vodi Vincan Julijana, Šuša Igor, Žikić Miroslava i Mak Sanja, tema „Mladi ljubav i zaljubljenost“

Savić Miloš, na fudbalu, nezgodno stao i javio se sa otečenim skočnim zglobom. Išao u Urgentni, preloma nema, preporučen tretman ledom.

16. 02 07g. U 23:50h. u sobi 38 prisutan Milivoje S. a Dragan R. i Nebojša D. izašli pre mog obilaska. U sobi zatičem flašu piva na podu i času piva na stolici. Oduzela sam pivo, u vaspitačkoj je. Ukrzo dolazi Dragan R. i traži od mene da mu vratim pivo, jer mora da ga pije iz zdravstvenih razloga!?

18. 02 07g. Marinko, Nemanja, Danijel, Branislav i Slobodan došli u 3:30h. sa rođendana Mesaroš Lasla iz N. Miloševa.

19. 02 07g. Stjepanović Dina nam se vratila posle duuuugog otsustvovanja. Dobro došla!

20. 02 07g. Magda Bojana na treningu od 17 – 18:30h. a na folkloru u Orlovatu od 19h.

U 00:45h. Milana M. bila je neraspoložena, uz nemirena, koliko sam primetila, i uplakana. Samo mi je kazala da ima nekih problema. Oko 1h. se žalila na glavobolju, tt/37,8°C. Koliko sam saznala u pitanju su ljubavni problemi.

22. 02 07g. Na radio Zr „SMS poruke i mladi“ vode Vranić M. Sradić M. Šuša I. i Grujić S.

23. 02 07g. Učenici koji su išli na sastanak Unije đačkih parlemenata kao naši predstavnici: Martinović Vladan, Suvajdžin Zorica, Grujić Saška, Janković Nataša, Cimeša Nedeljko i Hajdu Vanesa.

24. 02 07g. Bajkić Milenko ide na talmičenje u Kragujevac. Buditi ga u 4:30h.

26. 02 07g. Herček Ivan buđen u 6:30h. – praksa

28. 02 07g. Marina K. i Bojan M. u 1:00h. bili u kupatilu. Za to vreme Milica Đ. je izlazila iz sobe, čuvala je stražu, izvirivala i gledala na hodnik kad će se ja pojaviti.

Herček Ivan buđen u 6:30, praksa, nakon tri buđenja nije ustao. Otišao u 7h

4. 03 07g. U 23:10h. Edvard V. ostavio bučnu muziku u sobi, dok je on učio u učionici.

8. 03 07g. Radio Zr. – „8 mart“ – Jakovljević David, Grujić Saška i Šuša Igor

Sva deca sa produženim izlazom došla do 1:30h.

10. 03 07g. Jaglica Jasmin izašla na pripreme za fakultet u NS.

11. 03 07g. Zorić Ljiljana došla od kuće u 7h. i izašla u NS na pripreme za fakultet